

Sevgili Okuyucular

Ruh ve Madde Yayınlarını PEŞİN ÖDEMELİ olarak isteyen, siz, dostlarımızın istediğiniz yayınların tutarına % 20 PTT ücreti ilâve etmelerini önemle duyururuz. Şimâtiye kadar olan uygulamalarda bu hususa pek dikkat edilmediği müşahede edildi. Oysa PTT ücretinin eklenmesini de rica etmiştik.

Esasında sizlerin zorunlu olarak ilâve etmeniz gereken %20'lik PTT ücretinin gerçek durumu %40'dır. Fakat, sizlerle, herşeyde olduğu gibi, bu ücreti paylaşıyoruz. PTT'nin taşıma ücretleri giderek artmaktadır. Üçyüz liralık bir kitabın adrese teslim PTT ücreti, bazan 120-150 lirayı bulmaktadır. Bu bakımdan kendi yağıyla hizmet veren Ruh ve Madde'nize (+ %20) ile yardım etmenizi, teberruda bulunmanızı, diliyoruz.

**

MISIRIN ÖLÜLER KİTABI'nı bu ayın sonunda sizlere sunacağız. Suat Tahsuğ'un - ruhu şadolsun - bize yaptığı en son tercümedir, bu eser; ilk kez yayınlanıyor. Dört renkli kapak ve orijinal resimleriyle... Daha sırada basılması gereken kitap çok... Bizden size, sizden bize. Bu akımı hızlandırmak ve çoğaltmak işbirliğimizin artmasına bağlıdır.

Derneğin Perşembe günleri düzenlediği seminerler büyük bir ilgi ve titiz bir kıymetlendirmeye sürdürülmektedir. RİM ve RE-ENKARNASYON konularında gayet geniş bir bilgi birikimi sağlanmıştır. Bu tür seminerlerimizi aralıklı olarak sürdüreceğiz. Seminerlerin, düzenlenerek yayınlanmasına da çalışacağız. Seminerlerin bize sağladığı kanağe göre, Ruhçuluğun köklü ve ilmi karakterli kültürü hızla yayılmaktadır.

Ruhçuluk insandaki şuursal boyutu genişletip arttırmakla yükümlüdür. Şuursal düzeylerin kapasitelerini yükseltip «kendini bilen» insanların sayısını çoğaltmak onun görevidir. Ruhçuluk insanın insana, insanın kendine ve insanın evrene yakınlaşmasını sağlayan bilgi yoludur, geniş bir caddedir. Caddenin sonunda elde edilecekler, caddenin başında anlaşılır; felsefe değildir, fizik de değildir. İnsanın tümüyle ele alıp gerçek amacını ona öğreten ve bütün yolları bir üst boyutta birleştirerek «uyanmış insanı» hazırlayan geniş bir yoldur. Bu yolda seyretmek -yürümek- çaba ve fedakârlık ister. Nefsin ihtiyaçlarını bilerek, isteyerek, anlayarak terk'i gerektirir. Ardından bilgisi gelir.

Selâm ve Sevgiler

Ergün ARIKDAL

REALITE

ERGÜN ARIKDAL

Neden İntihar?

Obsesyonun tipik davranışlarından biri de 'intihar'dır. Yalnız burada 'obsesyon' dediğimiz zaman, bundan ne kastettiğimizi biraz açıklamamız gerek. Birincisi, Psikiyatri'nin takıntılar, zorlayıcı fikirler tarzında ele aldığı bir çeşit tezâhürler vardır. Bunları o dalın yetkililerine bırakarak spiritik anlamdaki obsesyonel karakterli olaylardan söz edelim.

İnsan psişik olarak dengesiz durumlara düştüğü vakit, yâni astral bedeniyle olan ilişkisinde bir zayıflık meydana geldiği vakit, bu gibi rahatsızlıklar ortaya çıkmaktadır. Astral beden, yâni, genel şuur alanının o bölümü, bedenle tam bir intibâk hâlinde de değildir. Tam intibâk hâlinde olduğu vakit, insanlar çok sağlıklı, güçlü ve çok duyarlı olurlar ama duyguları çok objektif bir duygu hâlinindedir.

Fakat bâzen ikisinin arasındaki bu girişim zayıflar. Bu zayıflama bâzen çok fazladır. Zâten girişim sıfır olduğu zaman ölüm olayı gerçekleşmektedir. Ama bunlar daha dar veya daha geniş bir açıdan birbirine bağlı olabilir. İşte obsesyon olaylarında astral bedenle fizik beden arasındaki bu bağlantı açısının çok büyük rolü vardır. Diyelim ki normal bağlantı % 100'dür. Eğer bu % 80'e düşerse, pek büyük bir şey farketmez. Burada sizin gelişmişliğiniz devam ediyorsa, ve gerçekten samimi duygular izindediniz, bi takım ilhamlara mazhar olabilirsiniz. % 20'lik bu pencereden size iyi şeyler gelebilir. Ama büyük iri, kaba şeyler giremez. Fakat bu pencere aralığı % 80'den aşağı düştüğü vakit, bir takım gariplikler peydahlanmaya başlar. Artık astral ilişki hatırı sayılır derecede zayıflamış demektir. İri şeyler giriyor. Dâvetsiz, saygısız misafirler giriyor, bireyi rahatsız etmeye başlı-

yor demektir. Tâ ki birey bu açıklığın farkına varıp daraltıncaya kadar...

Bu açı niye genişler, niye daralır? Bunu pratik şekilde açıklamaya çalışalım: İntibâların giderek geniş bir açığa kayması, hayatın muhtelif zorlukları ve şoklarıyla meydana gelir. Özellikle emosyonel, heyecansal hayatta âni iniş - çıkışlar ister istemez astral ve fizik beden dengelelerini sarsar. Burada 'kaymalar'dan kasıt şudur: Sarsıntılar aşırı olmadıkları zaman astral ve fizik bedenler arasındaki girişimde kaymalar meydana getirir. Bunlar zamanla gide gele yerine oturur. Ama bu çok şiddetli olmuşsa, kolay kolay yerine oturmaz artık. Hani, insanın dişi bir yumrukla yerinden bir defa oynadımı, artık kolay kolay sâbitleşmemesi gibi. Öyle bir diş zâten büyük bir olasılıkla ileride düşer gider. Bunun gibi çok büyük şoklar geçirdikten sonra, % 80 bâzi kendini bilmez varlıklar (ki bunlar büyük bir olasılıkla ruhsalevrin bakımından da oldukça geri durumdadırlar) kendilerini birşeyle temsil etmek isterler. Açık penceresini ya da kapısını yakaladığı o kişiyle aynılaşmak isterler ve bir obsesyon olayına neden olurlar.

Bu açık buldukları kapıdan içeri dalarlar ve kendilerinin gerçekleşmesini istediği bir takım (geri seviyeli) arzularının başkası tarafından gerçekleştirilmesiyle tatmine ulaşmak merakında olduklarından bir çok varlıklarda obsesyonel tarzda intihar etme duyguları vardır. Genellikle bu mücâdeleden kurtulamazlar ve intihar ederler. Kuşkusuz, bir obsesyon olayının iç-içe birçok nedenleri vardır. Karmaik nedenler, telâfi kanunları vs. Sonunda bakarsınız birey kendini kaldırıp bal-kondan, köprüden, uçurumdan aşağı atar.

Bu davranış şekli genellikle kendini o etkiden, dürtüden, bitmek tükenmek bilmeyen ikazdan kurtarmak içindir. İntihar etmek sınırlarına kadar gelmiştir. Evet bu bir 'sınır olayı'dır. Bir şeyi ya yapacaksın, ya da yapmayacaksın. İki seçenektan başka bir seçenek kalmamıştır. Ya yapar kurtulursun, ya da yapmaz gidersin. İkisinden biri... Ama neden, bu varlığın getirdiği bir sonuçtur. Bu nedeni uygulamaya koydu-ran en büyük ve önemli unsurlardan biri kuşkusuz 'bilgisizlik'tir. Bu nedenle obsesyonların spiritik tedavisinde her iki varlığı da bilgilendirme en etkili yöntemlerden biridir. Bu bilgilendirme sırasında, rahatsızlanmış durumda bulunan bedenlinin ruhsal enerji bakımından güçlendirilmesi, yâni astral bedeniyle fizik bedeni arasındaki kaymanın kapatılmaya çalışılması ekstra bir yarar sağlayacaktır.

Obsesyonun spiritik tedâvisiyle ilgili olarak obsede durumda bulunan bireye yeryüzünde yaşamasının gerekli olduğunun anlatılması ve bunun kendisi tarafından da esaslı bir şekilde benimsenmesi önemlidir. Bu bir çeşit telkindir ama «İntihar etmeyeceğim.» tarzında bir telkindir. Neden yaşaması gerektiği kendine iyice benimsetilirse bu kendisine büyük bir güç kazandıracaktır. Neden yaşamasının nedenleri sıralanırsa, görür ki yaşamasının nedenleri pek çoktur. Halbuki intihar nedeni sâdece bir tektir. O halde yaşamasının kendisine vereceği şeyler benimsetilmelidir.

İNTİHAR EDENLERİN DURUMU

SORU : İntihar etmenin gelecek yaşamlar üzerindeki etkisi nedir?

CEVAP : Bâzı kimseler intihar etmek imtihanıyla karşı karşıya kalmak gibi bir kaderle doğarlar. İntihar etme provasını, gerçeğini yaşamak zorundadırlar. Çok ağır bir epröv olmakla beraber, eğer bunun altından kalkılabilirse elde edilecek sonuç çok yüksektir. Benzer şekilde bir başkasını öldürmek ihtiyacı ile doğanlar da böyledir.

Meseleyi anladığı zaman, yapıp yapmamak elindedir. Öldürmeyebilir. Bir anlayışa, bir idrâke varıpta bu uyanıklığı sağlayabilirse, büyük bir eprövü atlatmış

olur. Onun için imtihan olmaktan çıkar. İntihar da hemen hemen bunun aynısıdır. Başkası yerine kendini... Fakat şu bir gerçek ki, intihara girişen insanlar, bir geçmiş hayatlarında da intihar etmişlerdir. Ve bunun tabiat kanunlarına aykırı olduğunu, 'İlahi İrade Yasaları'na aykırı olduğunu, hiç kimse kendi kendisinin Azrail'i olamayacağını idrak edinceye kadar bu eprövlere içine itilirler. İntihar etmiş olan bir insan, % 98 geçmiş hayatlarında da intihar etmiştir ya da girişimde bulunmuştur. Bu onun ikinci ya da üçüncü bir sınavıdır. Bu kenardan düşmeden dönebilmesi, bu idrâke ulaşabilmesi lâzımdır.

Bâzı marazi durumlar vardır. Bu da onun için bir epröv sayılır ama bu artık kendi iç bünyesinden değil, bir dış varlıktan kendisine empoze edilen bir husustur. Fakat sonuç değişmez. İster geçmiş hayatının kendisine kazandırmış olduğu bir şuuraltı muhtevası olsun, isterse bir obsedörün telkinleri olsun olayın geçeceği sahne insanın kendisidir. Yâni tahrik unsuru, ister sizin derin şuuraltınızdan gelsin, isterse obsedör varlıktan gelsin, bu önemli değildir, çünkü eprövü yaşayacak olan sizsiniz. İntihar edip etmemekte sizin bir cehtiniz, bir iradeniz, bir seçmeniz veya seçmemeniz sözkonusudur. Umutsuz bir aşkın sonunda da kendini ipe asabilir insan. O tahrik unsurudur. Umutsuz aşk olmaz da, at yarışlarında kaybedilmiş bir servet olabilir. Bunlar zâhiri, görünen dış nedenlerdir. İç ve gerçek nedenler ise, bir evvelki hayatın veya daha bir önceki hayatın sonuçlarıyla karşılaşmaktır. Obsedörler de bunu yaparlar, çünkü onlarda da bu ihtiyaç vardır. Yâni kendisi bedenli olsa, kendini öldürmeyi deneyecektir. Onun için yarım kalmış bir iştir. Elde edilmemiş bir bilgidir. Ve bâzen de yaşamakta olan bedenlere karşı, çok aşağılık bir kıskançlık duygusundan ileri gelir.

LÂNET

Basit bir maji ameliyesidir. Maji gerçektir. Yâni birtakım doğa güçlerinin kullanılması sözkonusudur. Kuşkusuz, bunları kullanabilmek için onları bilmek gerekir. (Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

rekir. Korunmasız bir varlığın astral bünyesine veya psişik bünyesine parazit şekilli, yapışkan, zarar verici, düşük vibrasyonlu bir takım tesirlerin işlenmesidir. Lânet, bunun temennisinden ibârettir. «Her türlü kötülük senin başına gelsin.» anlamında bir olaydır.

Fazla gözde büyütülmesine gerek yoktur. Bilenler için lânetin önemi yoktur. Bilmeyenler, dolayısıyla korkanlar için önemli olabilir. O da tamâmen psişik bir önemi hâizdir. Belki, psikolojik bir önemi hâizdir demek daha doğru olacak. Fiziksel olarak böyle bir muameleye mâruz kalmayacak şekilde had ve hareketlerimizi kontrol altında tutmakta yarar vardır. Yâni hiç kimsenin bu şekilde menfi yayınlarına, menfi tesirlerine muhatap olacak hareketlere girmememiz de bizim menfaatimizdir. Çünkü gerçekten savunamayız. Bir tesirin nereden gelip nereye gideceği hakkında bir idrakimiz olmadığından, olabilir ki bizim de biyoritmik olarak zayıf bulunduğumuz bir devrede bir menfi/düşük ihtizazlı bir tesirin bizim bünyemize intikâli sözkonusu olabilir. Bir takım tahribatlanmalara neden olması sözkonusu olabilir. Bu nedenle akıllı olana, ârif olana düşen iş budur: Böyle bir şeye hiç sebebiyet vermemek.

Yâni bir insanın başka bir insana lânet edebilmesi için gerçekten bir takım kuvvetli nedenlere ihtiyaç vardır. Durduğu yerde lânet olmaz. Beddua okunmaz. O halde bu pozisyona düşmeyecek şekilde hikmetle hareket etmek zorundayız. Bunların başında insanların nefsâniyetini tanıyıp, insanların nefsâniyetine göre hareket etme gelir.

Kuşkusuz, lânetlemek vs. koyu bir cahillikten, bencillikten doğan eğilimlerdir.

SİRİTÜALİZM AÇISINDAN TARİHİN ANLAMI

Tarihin temeli insanın gerçek hürriyetini, kurtuluşunu kazanmaya çalışması savaşıdır. Bu savaşa biz 'insanlık tarihi' demişiz. Gerçek kurtuluşa gitmek için yaptığımız bir mücadeleden ibârettir.

VERİMLİ GÖZLEM YAPABİLMEK

Gözlemi ne için yapacağımızı bile-

miyorsak neyi elde edemeyeceğimizi de bilemeyiz. Bir objeye ya da olaya değişik insanlar baktıkları zaman, değişik şeyler düşünebilirler. Herkesin amacına göre gözlemi de değişik olur.

O halde 'verimli gözlem' sözü biraz da amaca bağlı bir husus olmaktadır. Amacımız ne ise ona uygun bilgi ve teçhizatla donandıktan sonra gözlem yapmalıyız. Amacımız değiştikçe, aynı şey de olsa, bakış açım ve alacağım bilgi de değişik olur. Bilgi ve amaç verimliliği etkileyen iki önemli unsur olarak karşımıza çıkmaktadır.

Örneğin dağ, herkes için dağdır ama, balıkçı için başkadır, ormancı için başkadır. Çünkü bunların ormana yaklaşım amaçları değişiktir, bilgileri farklıdır. Nasıl bir amaca ulaşılacaksa, o bilgiyle donanmak, gerekli araç ve gereci temin etmek önemlidir.

RÜYALAR

Rüyaların ne tür bir tesir içinde olduklarını anlayabilmek için tahlil etmek olanağı yoktur. Çünkü bu tesirin amacı kendini tanımak değildir. Tesiri alan varlık kendi bünyesinde o tesirin meydana getirmiş olduğu olayları gözlemekle yükümlüdür. Tesir ne türden olursa olsun, bunu anlamamıza olanak yoktur.

Bir tesir benden bana da olur, sizlerden bana olduğu gibi, tüm bir toplumdaki hatta kozmozdan gelebilir. Benzer şekilde ruhsal bir varlığın eğilimiyle de olabilir. Tüm bunlara da gerek kalmayabilir: Uyku sırasında ayağımızı ısırarak bir tahta kurusu bile size şu ya da bu tarzda bir rüya gördürebilir. Dolayısıyla, uyarının bende meydana getirdiği tablo önemlidir.

Rüya herşeyden evvel sembolik bir dile sahiptir. Rüyaların herhangi bir tesir altında niçin çeşitli semboller ortaya çıktığı da ayrı bir konu. Bunu çözmek daha da zordur. Çünkü sembolik dilde bazı müştereklikler vardır. Yâni aynı sembolden bir çok insanlarda aynı şey ifâde edilir. Örneğin, su, ağaç... Bunlar herkes için müşterek sembollerdendir. % 80 itibarıyla aynı anlamları verebilirler. Tesirin ne olduğunu değil, sembollerin ne olduklarını anlamak daha verimli bir eğilim olur.

İTALYAN ŞİFACI MEDYOMU NICOLO CUTOLO

• Viviane Hewitt / Walter E. Baran

Halen 50 yaşında bulunan Cutolo, bu yeteneğini 18 yaşında fark etmiş. Önce kayıp eşyaları buluyor sonra ruhsal şifaya geçiyor. Elleriyle yakın şifa yapan Cutolo tıp otoriteleri tarafından kabul edilmiş bir şifacıdır.

İtalya'nın güney kıyı şehri Bari'de yaşayan durugörü yeteneğine sahip bir ruhsal şifacıdır Nicola CUTOLO. Elleriyle yaptığı şifa (pranotherapy) sayesinde tüm İtalya'da tanınır hale gelmiş ayrıca 'Bari Büyücüsü' diye takma bir ad da kazanmıştır. Kuşkusuz bu kadar üne kavuşmuş olan her medyomun başına geldiği gibi, Cutolo'nun da başı mahkemeye ve tıbbi kuruluşlarla derde girmiş. Buna rağmen anlayışlı bir tıp adamının desteğiyle Bari'deki hastanede bir süre hastalarla meşgul olma fırsatı elde edebilmiştir. Söz konusu tıp adamı Prof. Elio de Pergola olup, adı geçen medyomla birlikte pranotherapy'nin etkileri konusunda bir dizi test ve şifa uygu-

laması gerçekleştirmiştir. Bu doktor Bari'deki De Venere Hospital'da 22 Aralık 1978'den Mart 1979'a kadar Cutolo'nun çalışmasını sağlamıştır. Bu süre içinde çeşitli bulaşıcı hastalıklardan apandisite ve böbrek kanserine kadar pek çok rahatsızlıkta tam iyileştirmede başarılı olmuştur.

İtalyan tıp otoriteleri bununla tatmin ve ikna olmadılar. Hatta, böyle bir hastanede bir 'doğüstü' şifacının çalıştırılmasını protesto ettiler. Bununla da kalmayarak soruşturma açılması talebiyle ilgili makamlara başvurdular. Bu arada kuşkusuz Cutolo'yla birlikte Prof. Pergola da birçok meslekî suçlamalara hedef ol-

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

du. Açılan dava yaklaşık 11 ay sürdü.

Bu süre zarfında gerek (iyileşen) hastalardan, gerekse ilgili doktorlardan şifa elde edildiğine dair yeminli ifadeler verildi. Bu ifadeleriyle Cutolo'nun yanında yer alan doktorların arasında ruhsal şifa ile migreni tamamen geçirilen Dr. Giuseppe vardı. Bu doktorun rahatsızlığını Cutolo iki celsede geçirmişti. Bu soruşturma sonunda gün ışığına çıkan belirgin şifalardan biri de 60 yaşındaki Fobio de Strobel'in böbrek kanseriydi. Ruhsal şifacı bu hastanın böbrek kanseri rahatsızlığını sadece 8 celsede iyileştirmişti. Özellikle bu iyileştirmeden sonra Dr. Pergola ruhsal şifa yönteminin gerçekten de etkili olduğunu tasdik etmişti.

Bir ev hanımı olan Anna Spadavecchia akut apandisit ile hastaneye girmişti. Cutolo ile yaptığı bir celse den sonra tüm belirtileri ortadan kalkmış ve ameliyattan vazgeçilmişti.

Tüm bu başarıları üzerine Prof. Pergola üç fizisyen arkadaşıyla birlikte hazırladıkları raporda, «Bari'deki De Venere Hastanesi'nde bu süre içinde Nicola Cutolo birçok rahatsızlığın tedavisinde yardımcı olmuştur ve İtalyan Pranotherapy Kliniği tarafından kendisine bir diploma verilmiştir.»

Bu aşamadan sonra Pergola daha ileri denemelere girişmekten vazgeçti. Prof. Pergola, Cutolo'dan tamamen ayrıldı. Onu hastanenin laboratuvarına aldı. Deney tüpleri içindeki kanserli hücreler üzerinde çalışmaya başladı. Şifacı medyomla yapılan bu denemelerde de Prof. Pergola'nın meslekdaşları başlangıçta istekliydilerse de sonradan ilgilerini yitirdiler. Hatta Pergola'nın çalışma-

larına devam etmesine karşı çıkmaya başladılar.

Son durum üzerine Pergola bir kez daha herşeyi açık açık beyan etmek zorunluluğunu hissetti ve Cutola'yı laboratuvara kendisinin soktuğunu ifade ederek, «...Bu şifacıların hastalar üzerinde niçin bu kadar etkili olduklarını bilmek istemiştin» dedi ve devamla, «Cutolo esas olarak rahatsızlıkla ilgili acıları ve belirtileri ortadan kaldırılabilmektedir. Pek çok hastayı şifaya kavuşturdu» şeklinde kanuşmuştu.

Prof. Pergola sözlerine devamla: «... Fakat artık bu tür deneylere son vermek istiyorum. Zira tıp kurumu başımı çok ağrıttı. Mesleğim tehlikeye girdi. Bununla birlikte, şifacılık konusunun ciddi şekilde etüd edilmesi gerektiğine inanıyorum. Kafalarımızı buna kapayıp, görmemezlikten gelemeyiz. Cutolo ile yapılan denemeler bunu kesinlikle ortaya koymuştur. Ben de başlangıçta emin değildim. Şimdi kendi gözlerimle birçok ruhsal iyileştirmeyi gördükten sonra bazı insanların bu konuda yeteneği bulunduğuna inanmış bulunuyorum. Fakat bunun bazı fizyolojik nedenleri de bulunması gerektiğini sanıyorum...»

Başka bir vesileyle de Prof. Pergola, İtalyan sağlık otoritelerinin bu anlamsız tutumundan dolayı ülkesinin Avrupa'nın öteki ülkelerine nazaran geri durumda ya da en azından oyalanmakta olduğunu belirtmiştir. Frankfurt, Batı Almanya, Liege, Belçium'daki üniversitelerde parapsikoloji etüdüleri için imkânlar geliştirildiğine değinmiştir.

Nicola Cutolo, soruşturma ve mahkemesi devam ederken bile çalışmalarını aksatmamıştır. Ruhsal yetenekleriyle ilgili etkinliklerini has-

tane dışına kaydırarak örneğin bir defasında kaybolmuş bir 5 yaşındaki kız çocuğunun bulunmasında polise yardımcı olmuştur. Pasquina Stramaglia isimli bu çocuk anneannesinin Japigia'daki evinin avlusunda oynarken kaybolmuş, bir daha da bulunamamıştır. (Mayıs 17, 1979). Polisin bir türlü sonuca ulaşmayan çalışmaları aylarca devam ettikten sonra Cutolo ilgililere çocuğun cesedini durugörü yeteneğiyle gördüğünü ve anneannesinin avlusunun bir köşesinde taş yığınının altında bulunduğunu söylemiştir. Bu ifade üzerine polis 22 Mayıs 1980'de yaptığı araştırmada gerçekten de Cutolo'nun söylediği yerde ve durumda çocuğun çürümeye yüz tutmuş cesediyle karşı karşıya gelmiştir.

Halen 50 yaşında bulunan Cutolo evli ve üç yetişkin oğlan çocuğunun babasıdır. Çocuklar üniversite öğrencisidir. Cutolo bu yeteneğinin farkına 18 yaşında varmıştı ama onu o yaşta kullanacak güvene sahip değildi o zamanlar.

«Bu yeteneğimi ilk kullanmaya başladığım zaman, onun durugörüyle ilgili olduğunu anlamakta gecikmemiştim. Daha o zamanlar insanlara kayıp eşyalarını bulmada yardımcı oluyordum. Hatta kayıp insanların bulunmasına bile yardım etmeye çalışıyordum, 1962'de başka bir durugörü medyomu bana bu yeteneğimi ruhsal şifacılık'a kaydırmamı salık verdi. O zamandan beri kendime bir büro edindim. Önceleri şifacılık çalış-

malarımı aile fertlerim üzerinde denedim. Etkili olduğumu görünce hastaya kabul etmeye başladım. Kısa zamanda İtalya'nın her yanından hastalar gelmeye başladı. Daha sonraları Avrupa ve Amerika'dan gelenler de oldu.»

«Tamamen ellerimle 'yakın şifa' yaparım. Zaten pranotherapy böyle yapılır. Vücudun rahatsızlıkla ilgili kısmına ellerimi koyarım. Fakat 'uzaktan şifa' yaptığım da olmadı değil. Örneğin bir baş ağrısını telefonla, ellerimi kendi başıma koymuş vaziyette konsantre olarak, geçirebilmekteyim.»

«Yukarıda değindiğim büromu ilk açtığım zaman tedavi ettiğim ilk hastalarımın birini hemen hemen hiç unutamam: Bir ana-baba 5 yaşındaki kızlarını getirmişti. Başında ve karnında dayanılmaz sancıları olduğunu söylüyordu. Doktorlar neyin arızalı olduğunu söyleyememişlerdi. Sayısı belirsiz 'testler'den bir şey çıkmamış. Çocuğu kucağıma aldım ve ellerimi sancıyan kısımlara koydum. Bunu yapar yapmaz çocuk şaşırılmış bir vaziyette ağrılarının derhal kesilmiş olduğunu söyledi.»

«Fakat bu tür çalışmalardan dolayı biz medyomların zaman zaman başı da ağrıtmaktadır. Son zamanlarda bir duruşma durumumuz vardı. Bereket versin, suç bulamadılar ama insanın ne de olsa, epey canı sıkılıyor. Şimdi artık kendi başıma, huzur içinde kendi çalışmalarına kendim devam edeceğim.» (FATE'den Selman

GERÇEKSEVER Çevirdi)

RUH VE MADDE YAYINLARI

P.K. 1157 Sirkeci — İSTANBUL. Tif.: 143 18 14

Bedensiz varuklar ve Ruhsal Olaylar: Afif YESARİ	400.— TL.
Bainmeyen Aşk: R. EMMANUEL	300.— TL
Buda'nın Öğretisi: Paul CARUS	600.— TL
Büyük Kuruluş: SUZUKİ	350.— TL
Dogmalar'da Sirius Gizemi: Alpaslan SALT	350.— TL
Dogmadan Önceki Hayaımız: H. WAMBACH	400.— TL
Dördüncü Yol: P. D. OUSPENSKY	300.— TL
Dünyanın Evrensel Sahipleri: L. RAMPA	400.— TL
Gizli Parapsikoloji Savaşı: J. BERGIER	350.— TL
Hinduizm: S. NIKHILANANDA	400.— TL.
Kendi Kendine Teikin ve İpnoz: C. JAGOT	300.— TL
Lanetli Kitaplar: J. BERGIER	350.— TL.
Mavi Uke: W. T. STEAD	300.— TL
Medyomuk: J. L. HOMME — E. CASTLANT	400.— TL
Metapsizik Terimler Sözlüğü: Ergun ARIKDAL	600.— TL
Meviana ve Medyomuk: Ruhi SARUHAN	300.— TL.
Mucizeler: P. YOGANANDA	400.— TL.
Olağanüstü Parapsizik Araştırmalar:	
OSTRANDER — SCHROEDER	500.— TL.
Parapsikoloji Dersleri: P. KRAFCHİK	400.— TL.
Kadyestezi: Mehmet SANCAR	350.— TL.
Ruh Fotoğrafı	200.— TL.
Ruhsal Güçleri Geliştirme Tekniğı (Amona): M. DEWEY	300.— TL.
Sovyet Rusya Ruhu Arıyor:	
OSTRANDER — SCEROEDER	500.— TL.
Şuuraltı Gücünü Geliştirme Tekniğı: F. W. DOUCET	350.— TL.
Thomas'ın İncisi	350.— TL.
Yüce Akın Erdemi: Lao TZU	300.— TL.
Yüceden Yol: P. DEUNOV	350.— TL.
Zamanın Gizli Sahipleri: J. BERGIER	350.— TL.
Zen Budizm Yolu: E. HERRIGEL	400.— TL.
Zihinsel Teikin ve Ruhsal Tedavi:	
H. DURVILLE — R. EDWARDS	350.— TL.
Ruh ve Madde Dergisi	150.— TL.
Ruh ve Madde Ciltleri	2000.— TL.
Planet Dergisi 75 TL. Yıllık Abone	450.— TL.
Planet Ciltleri	750.— TL.

PEŞİN BEDELLİ İSTEYİNİZ

P. K. 1157 — SİRKECİ — İSTANBUL

İstedığınız yayınların tutarına % 20 PTT ücreti ilâve etmeyi unutmayınız. Havaleniz elimize geçtiği an, kitaplarınız taahhütlü olarak adresinize postalanacaktır. Adresinizi açık ve okunaklı yazınız.

yan bir fenomen olduğundan üzerinde durulması -şu andaki amacımız açısından- gerekmiyor.

Fakat rüyalarda daha sık rastlanan bir durum sembolizasyonun gelecek zamandan seçilmesidir. Kişi rüyasındaki sembolizasyonun mahiyetini geçmiş olayları araştırarak çağrışımla bulur. Yani genelde rüyada kullanılan sembolizasyon kişinin geçmişinden alınmıştır. Fakat bazı rüyalarda sembolizasyon ancak bir süre sonra, bir olay yaşandıktan sonra anlaşılabilir. Burada daima şu iki prensip önemlidir.

1. Gönderilen mesajın o an, o zaman diliminde anlaşılması istenme-

Rüyaların Fonksiyonu

• Çintay GÖKSU

(Geçen Sayıdan Devam)

Bir başka yerde rüyalarımızı heba ettiğimiz söylenmekte. Fakat bu konuda en önemli anafikir S. Plânı I. ciltte veriliyor:

«... Sizin rüyalarınızın bir çoğu ruhî fiillerinizin sembolik inikâslarıdır (yansımalarıdır) ve sizin durumunuzu bildirdiği için onlara önem vermeniz lâzım. Sadece bir premonisyon, istikbale ait haberleri bildirmek değil, sizin kendi iç âleminizi, ruhunuzun faaliyetini sizin şuuruunuza aksettiren durumlardır bunlar.»

Rüyalarda seyrek de olsa gelecekle ilgili mesajlara rastlanmaktadır. Duru görü rüyaları denen bu tür rüyalar parapsikoloji açısından ilginç olmakla birlikte ruhçu açıdan bir öneme sahip değildirler. Bir insanın geleceği bilmesi onun ruhuna birşey kazandırmaz. Bunlar daha çok acemilerin ilgisini çeken konulardır. Neyse ki hiçbir zaman sık rastlanma-

mesi, dolayısıyla ne zaman çözülmesi isteniyorsa o ana tekabül eden bir olaydan seçilen bir figuratif ifade ve sembol kullanılması.

2. İlgili kişiye rüyaların mahiyeti, sembolizasyonun yapısı hakkında öğretici bir örnek göstermek, rüyaların fonksiyonunun değişik yönlerini tanıtmak gibi eğitsel bir amaç.

Bu tür rüyaların sıklığı kişiden kişiye ve zamanla değişmektedir. Bir arkadaşımız gördüğü bütün rüyalarındaki sembolizasyonun gelecek zamandan seçildiğini tesbit ettiğini söyledi. Fakat düzenli rüya günlüğü tutmadığı ve daha sonra karşılaştırma imkânı olmadığından bu tür iddialar metodolojik bakımından sağlam bir tutarlılığa sahip değildir. Çünkü genellikle savunulan fikirle ilgili rüyalar hatırlanmakta, amaca ters düşen rüyalar üzerinde durulmamaktadır.

Yine bir arkadaşımız «rüyaları»
(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

nın hep çıktığını» (yani duru görü rüyası demek istiyor) söylemişti. Bir yıllık zaman dilimi içinde rüyasına bakarak tahmin ettiği şeyler genellikle yanlış çıkmıştır. Bu tür olaylarda birkaç rüyaya bakarak çok abartılmış genellemeler yapılmaktadır.

3. Bu durumlarda dahi rüyanın bizim bir kompleksimize art bir bilgiyi de taşıdığını iddia edebiliriz. Çünkü durugörü rüyası da olsa «nicin bu rüya, bu olay» diye sorabiliriz. Dikkatli bir araştırma büyük bir ihtimalle ayakbağı olan bir ruhî fiilimizi gösterecektir. (Yine de bu konuda tutarlı bir sonuca varmak için daha çok gözleme ihtiyacımız var gibi görünüyor.)

Rüya simbolizminde gelecek ve geçmiş zamandan seçilen olayların sıklığı ve karşılaştırması üzerine yazılmış ilk çalışma kendi kişisel rüyalarını içeren ve 1927'de yayınlanan kitabıyla J. Dunne adlı bir mühendise aittir. «Zaman'la Bir Deney» adlı kitabında rüyadaki simbolizmin yarısının geçmiş, yarısının gelecek zamandaki olaylardan alındığını, düne ait bir olayın yarınki, geçen haftakinin, gelecek haftaki kadar eşit olasılıkla simbolizme kaynak teşkil ettiğini yazmıştır. Ann Faraday bu konuda şöyle demektedir:

«Benim çalışmalarım yaklaşık on yıldır sistematik olarak tutulan rüya günlüğümle, yarısı kadar süreli John'un ki ve bazı arkadaşlarımla kine dayanıyor. Ben kendim, özellikle apaçık olan telepati, klervoyans ve prekognisyon (önceden bilme) ile ilgili rüyalar araştırdım, fakat Dunne'ninkini doğrulayacak bir duruma rastlamadım. Benim amacım rüyalar da DDİ olup olmadığına dair istatistik kanıt toplamak değildi. Fakat bunun olası olduğu durumlarda her-

hangi bir psikolojik anlamının da olup olmadığını bulmaktı. (3)

Bizim görüşümüz Faraday'inkine yakındır. Her ne kadar gelecekte seçilmiş sembolleştirme olgusu bir gerçekse de, bunun genelde istisnai olduğunu ve rüya gören kişiye öğretici bir örnek vermek amacına yönelik olduğu söylenebilir. Bu tür aravışlar rüyaların değerlendirilmesini zorlaştırdığı gibi hiçbir amaca hizmet etmeyecektir. Rüyalarda DDİ tezahürleri istisnai de olsa mümkün olmakla beraber, bunlarla hiç karşılaşmamak daha avantajlı bir durumdur.

Çünkü bizim kişisel deneylerimiz gösteriyor ki bu tür tezahürler kişiyi ister istemez bu yönleri araştırmaya sevk ediyor ve olası bir değerlendirmeye engel oluyor. Rüyaları bu yönden ele alanlar birşeyler bulsalar bile ruhen hiç birşey kazanamayacaktır. Hiçbir şey kişinin kendisini tanıması kadar bir öneme sahip değildir (sırf bunun için bu dünyada vız zaten) bu nedenle bizim gizli, bastırılmış iç dünyamızı gösteren rüyalara, Tebliğ'de de değinildiği gibi, komplekslerimizi keşfetmek ve tahrip etmek amacıyla yaklaşmalıyız. Sonuç olarak şu noktalar özetle vurgulanabilir:

Rüyaların, büyük bir kısmını müteal benliğimizden gelen değiştirmemiz gereken komplekslerimizle ilgili sembolik, figüratif, karikatürize edilmiş senaryolaştırılmış uyarılar olarak telâkki edilmelidir.

Uyku sırasında bedenle bağlarını gevşeten astral bedenimiz spatyomdadır (Aslında her zaman oradadır fakat bedenle sürekli temas halindedir.) Dolayısıyla kişinin rüyasında neler gördüğü hakkında bir fikir sahibi olmak için spatyom hayatına bakmak öğretici olabilir. Ölen

bir varlık kendi düşüncelerinden ve komplekslerinden ibaret bir dünyada yaşar önce (Teşevvüş hali). Mamafih teşevvüş olayında kişinin duygusal psikolojik yönleri ve rüyalar arasındaki bağıntıya çok yüzeysel veya hiç denecek kadar az ölçüde değinilmiştir. Kişinin karakteri ölümle değişmediğine göre rüyada ortaya çıkan psikoloji spatyomda da aynı kalacak demektir. Sonuçta bazı farklar olsa da halledilmesi gereken aynı problemler söz konusudur.

Kişiyeye uyku halindeyken yüksek varlıklar tarafından telkin ve bilgi verilmesi mümkündür, bunlar da rüyaların asli fonksiyonu içindedir. Bedenli bir varlığa verilecek en değerli bilgi onun gelişimine ayakbağı olan bloklarla ilgilidir, rüyalar sırf bunlarla ilgili olduğundan sair bütün aramalardan vazgeçilmesi gerekir.

Rüyalarımızdaki ruh halimiz, uyanırken içinde bulunduğumuz ruh halinin bir uzantısıdır. Dolayısıyla uyanırken muhatabı olduğumuz tesirlere karşı nasıl bir tavırlanışta bulunduğumuzun bir göstergesidir. Böyle bir terminoloji Tebliğ'de kullanılmıştır ve rüyaların dinamik yönünü işaret etmektedir. Kişi değişen bir tesir alanı içinde olduğundan rüyaları da buna uygunluk gösterir. Fakat kişinin değişmeyen (veya çok az değişen) karakteri yüzünden aynı mesaj değişik şartlar içinde ifade edilecek demektir.

Rüya kişinin kabul etmek istemediği ve enerji harcanarak bilinçaltında tuttuğu bastırılmış duygular için sembolik bir deşarj imkânı sağladığına göre bunlara bakarak kişinin derin iç dünyasına sondaj yapmak mümkündür ve genellikle bu amaçla aşırı biçimde (tek yönlü bir

bakışla) kullanılmıştır. Nitekim deneyler ve farklı kültürlerde yapılan araştırmalar 'bu duygu deşarjı' fikrini doğrulamaktadır. Mamafih son günlerde ruhçulardan farklı olarak, yine kişinin ruhi büyümesi ile ilgili olmak üzere daha tatmin edici yaklaşımlar önerilmektedir. Bunlarda esas fikir rüyaların arzu tatmininden daha fazla birşey olması, fakat kişinin büyümesi ve onda meydana gelmiş ve gelecek olan psikolojik değişikliklerin izlenebildiği mükemmel bir ekran vazifesi görmesidir (6) Dolayısıyla bu konuda ruhçu olan ve olmayan görüşler, kişinin kendini tanıması ve büyümesi sözkonusu olduğunda rüyaların izlenmesi gerektiği konusunda birleşmektedir. Aslında her kompleks (kompleksi, kısa veya uzun vadede atılması ve yerine doğrusunun konması gereken düşünceler, duygular, tavırlar, davranışlar, inançlar vs. yi ifade eden bir kavram olarak tanımlıyoruz.) Kişide kullanılabilir serbest enerjinin bir kısmını yutarak, sevme, sevinç duyma, yaratıcılık vs. yeteneğini azaltır. Bu nedenle her kompleks atılışı kişiye huzur verir, kişiler arası ilişkileri düzeltir ve hayata daha yeni ve yaratıcı biçimde bakmamıza yardım eder. Bu anlamda Sadıklar Planında her kompleks tahribinin yeni bir tesirin alınabilmesi demek olduğu belirtilmektedir. Yani kişi böyle bir kompleks nedeniyle alabileceği bir tesire uzanamamaktaydı. Kişinin büyümesinin giderek daha yüksek tesirleri kendine çekmesi demekle aynı anlama geldiği düşünülürse rüyaların önemi hakkında küçük bir fikir edinebiliriz. Aslında rüyalarımız gelişim maketimizle ilgili olarak müteal (transandantal) benliğimizle açık

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

-fakat sembolik- ilişkide olduğumuz özel bir bilinç durumudur.

Yakın zamanlarda Malezya'da ilkel bir klan bilim adamlarının dikkatini çekmişti. Bu topluluğun özelliği, benzer ilkel ve modern toplumlardan çok farklı olarak hiçbir hasta ve sağlıksız kimsenin olmamasıydı. Yüzyıllardır hiçbir cinayetin, hırsızlığın olmadığı bu toplumda insanlar barış, işbirliği, kardeşlik huzur ve mutluluk içinde yaşamaktadır. Bu insanların sıtmaya, nevroz ve psikozlara karşı doğal bir bağışıklıkları var. Bütün fiziksel hastalıklar, istisnasız, zihni (mental) yani psişik bir temele bağlı olduğundan huzur ve uyumun olduğu bir yerde bunlara rastlanılmaması anlaşılır bir şey fakat daha da fazlası civardaki en savasçı kabileler bile bunlara saldıramaması (Bu ikinci nokta ancak metafizik bir bakışla anlaşılabilir. Biliyoruz ki sevgi içinde yardımseverlik ve barış duygusu içinde yaşayanlar ilahi kanunlar gereği en yüksek korunma içindedirler. Bunun nasıl bir şekilde sağlanacağı idareci planların işidir. Meselâ bu örnekte civar kabileler bu 'senio' denen kabilenin özel bir büyüğü güce sahip olduğuna inandıkları için onlardan çekinmektedir.) Peki senio'ların bu büyüğü gücü nedir? Bunları diğer insanlardan farklılaştıran bu şey nedir? Cevap hem şaşırtıcı hem de öğreticidir: Rü-yalar! Evet. Rü-yalar bu toplumda bizim düşündüğümüzden biraz farklı bir biçimde kullanılmaktadır. Bütün çocuklar akli ermeye başlayınca rü-yalar konusunda eğitilmekte ve rü-yalar, özel bir kontrol altına alma tekniğiyle kişisel ve toplumsal problemleri çözme amacıyla kullanılmaktadır. Senio kabilesinin günlük işleri arasında en önemli olanı görülmüş

rüyaların değerlendirilmesidir. Çocuklara, kompleksler nedeniyle ortaya çıkan ve rüyalarda kendini ifade eden problemlerin nasıl çözüleceği öğretilmekte olduğundan, yetişkin bir senio'lu böyle problemlerle hiç karşılaşmamakta ve rüyaların önceden kişisel amaçlara göre programlandığı başka bir seviyeye gelinmektedir. Gerçekten, bildiğimiz gibi rüyalar problem çözme, yaratıcı zihni ve sanat faaliyetleri ve becerilerin geliştirilmesi için ideal ortam yaratır. Uyanıkken çözülemeyen birçok bilimsel problem ve ilham kaynağı açısından rüyaların önemini belirten birçok örneğe rastlamış veya okumuştur. Senio kabilesini diğer bütün toplumlardan ayıran özellikler, bütün bu konularda herkesin uzmanlaşmış olmasıdır. «Konuşabiliyorsan, bize rüyayı anlat» İşte Senio'ların atasözü.

Eldeki veriler öğrenilmesi gereken şeyin pratiğinin önceden rüyada yapılmasının öğrenmeyi kolaylaştırdığını göstermektedir. Sözelimi daktilo mu öğreneceksiniz? Rüyalarınızı kontrol altına almayı (programlamayı diyelim) öğrenmişseniz rüyanızda daktilo yazacaksınız vs. Bu konuda sınır olmadığını söylemeye gerek yok.

Diğer bir yeni akım da 'bilinçli rüya görmek' imkânıdır. Lusit rüya denen bu rüya görme biçiminde kişi hem rüya görmekte hem de uyanıklıktaki bilincini korumaktadır «...Lusid rüya nedir? Bu öyle bir rüyadır ki rüya gören, rüya gören biri olduğunun tam bilincindedir. Uykudasını fakat normal uyanıklık bilincine sahip olarak rüyanın ve kapsamının tamamını kontrol altında tutarsınız. Bu yeni bir çeşit uyku bilincidir... (Devamı 25. Sayfada)

Kalitatif ve Kantitatif Sonsuzluk

• Erol ERDOĞMUŞ •

Bir doğru parçasının üzerinde kaç nokta var? Sonsuz nokta var hiç kuşkusuz... Peki bu doğru parçasının 2 katı uzunluğundaki doğrunun? Yine sonsuz... Nasıl hesap bu? Niçin Bağdat'tan dönmüyor? Doğru'nun uzunluğu 2 kat artınca, üzerindeki nokta sayısı 2 kat artmaz mı? Artmaz ve de bu hesap Bağdat'tan dönmeyiz...

«Nokta nedir?» Bir dairenin çevresini sonsuz küçük parçaya böldüğümüzü varsayarsak, artık bölünemeyecek kadar küçük her parçaya «Nokta» deriz. Bu aslında, noktanın boyutlarının sıfır olduğunu söylemekle aynı şey. Sıfır 2'ye bölünemez. Burada insan mantığı şu noktaya takılıp kalıyor: Sıfırdan küçük sınırlar, sonsuzdan büyük sonsuzlar olabilmeli (?).

Oysa sınırlı'nın sınırsız'ı, sonlu'nun sonsuz'un karşısında: Görme, işitme, tatplanda 5 duyumuzla sınırlıyız, sınırsız'ın, sonsuz'un karşısında: Görme, işitme, tatma, koklama, dokunma. Bu 5 duyumuzun feedback'ini kapsayan bir de 6. duyumuz var. Evren karşısındaki global sınırlımızı, 5'i objektif ve 1'i subjektif olmak üzere 6 duyumuz belirler.

Sınırlarını alabildiğine genişleten insan düşüncesi, ne kadar genişlerse genişlesin yine de sınırlı kalacak, sonsuzlaşamayacaktır. Ulaşılan her aşama, sonsuzluğun bütünü değil, bir parçasıdır ancak. Sıfır ile bir sayıları arasında, 0'dan büyük ve 1'den küçük sonsuz sayı vardır. Ünlü Pi sayısı 3,141592... sonsuza kadar uzatılsa yine de 3'ten büyük, 4'den küçük bir sayıdır; hiç bir zaman 4 olmayacaktır.

İki itibari sınır arasındaki sonsuz küçük değerler, kamımca kalitatif sonsuzluğu belirler. Kalitatif sonsuzluk, itibari başlangıç ve itibari son arasındaki sonsuz küçük değerler dizisidir. Kalitatif sonsuz-

luk, sınırlının sonsuzluğudur: «Sonsuz Küçük» kavramından doğmuştur. Sonsuzluk kavramı, sınırlının da sonsuzluğunu gerektirir. Mutlak başlangıç varsa, mutlak son da vardır; bu ise sınırlılıktır, sonsuzluk kavramıyla bağdaşmaz. Sonsuzluk kavramında mutlak başlangıçlar, mutlak sonlar değil; itibari başlangıçlar, itibari sonlar sözkonusu olabilir, ancak. İtibari başlangıcı ve itibari son'u temsil eden 2 nokta arasındaki sonsuzluk, kalitatif sonsuzluktur, statik sonsuzluktur.

Kantitatif sonsuzluk, dinamik sonsuzluktur. Çıplak ya da mikroskop, teleskop vb. aletlerle güçlendirilmiş duyumlarımızın veya duyumlarımıza tercüme edilen rasatlarımızın önünde alabildiğine açılan ve genişleyen serap misali sonsuzluk, kantitatif ve dinamik sonsuzluktur.

Sözlüklerde kantite; bir şeyin sayılabilen, ölçülebilen veya azalıp çoğalabilen hali (kemiyet) olarak tanımlanıyor. Kalite de; varlıklar arasında bulunan ve kantiteyle ilgisi olmayan ayrımları şu veya bu bakıma göre meydana getiren hal (Keyfiyet) olarak belirleniyor. Güzellik, çirkinlik vb. birer kalite'dir diyor sözlükler.

Sözlüklerin kaliteyi ve kantiteyi çapraşık tanımlamalarından; kalitenin kendi strüktüründe sayılıp ölçülemeyeceği, kantitenin de kendi strüktüründe sıralandırılıp sınıflandırılmayacağı sanılmamalıdır. «Çok güzel kız», «Orta güzel kız», «Az güzel kız» diyebildiğimiz gibi; «Çok güzel 1 kız», «Orta güzel 3 kız», «Az güzel 5 kız» da diyebiliriz. Kantite varlığın miktarını, kalite sıfatını belirler.

İnsanoğlunun uygarlık düzeyi, kalitatif ve kantitatif ölçülerinin hassasiyeti ve çeşitliliği ile doğru orantılı olarak artar. Kalitatif ve kantitatif sonsuzluğu kavramak duyuş, düşünüş ve davranışları sınırlı varlıklar için olanaksızdır.

(Devamı 25. Sayfada)

Seyyal Bedenin Işıması

AURALAR

• Edgar CAYCE'den Hasan YEŞİLİRMAK çevirdi •

Transta iken, takriben ondört milyon kelimelik bin eser meydana getiren Amerika'nın son klervoyanı (durugörücüsü) Edgar Cayce, aura için diyor ki:

«İnsanlarla devamlı beraber olan renkler görürdüm. İnsanların baş ve omuzlarından akıp giden mavi, yeşil, kırmızı renkleri hep görürdüm. Bu renkleri, başkalarının göremediğini çok sonradan farkettim. Hele aura kelimesini hiç bilmiyordum, sonradan öğrendim. Bu arada aurasız insan olacağını aklımdan bile geçirmediğim Renkleri, arkadaşlarım üzerinde, değişik olarak görürdüm.

Zaman geçtikçe, sevdiğilerimden birinin hastalığa yakalanmakta ve üzüntü içinde olduğunu ve bu durumunu, aurasına yansımından anladım.

Bana göre aura, ruhun barometresi idi ve kaderin patlayan rüzgârını gösteriyordu. Belki bir çok kimse aurayı görebilir; bazıları benim gibi uzun yıllar deneyime sahip olup kendine has bir şey de sanabilir. Örnek olarak, bir bayan arkadaşımın bana anlattığı bir olayını aktarayım. Bayan arkadaşım dedi ki: «Küçük-lüğümden beri insanlarla irtibatta olan renkler görürdüm. Ama başkalarının da göreceğini bilmezdim. Bir gün komşularımdan bir hanıma rastladım; acaip bir hali yoktu o anda. Eve gittiğimde ansızın, kadında renk diye bir şey olmadığı aklıma geldi ve maalesef birkaç hafta sonra kadın öldü. Bu ilk deneyimim idi ve auranın, doğanın doğal bir tezahürü olduğunu öğrenmiş oldum.»

Zahiren, auranın ruhun vibrasyonlarının yansımaları olduğu bilgisine vardım. Söyle ki, bir kimsenin öleceği fark edil-

diğinde, ruh geri çekilir ve aura doğal olarak sönmeye, solmaya başlar. Ve nihayet ilişki öyle zayıflar, inceler ki, kolayca kopar. İştittiğime göre, bu durumun aksine, bir kazada veya ansızın ölenlerde, hazırlıksız oldukları için kopuş çok zor olurmuş.

Şu hususu belirtiyim ki, bir kimsenin aurası, pek çok şeyi ifade eder. Bu hususu, aurayı çok kimsenin göremediğini ve spiritüel bir hal olduğunu idrak ettiğimde anlamış oldum. Dolayısıyla renkler ve anlamları üzerinde çalışmaya başladım. Birkaç yıl geçtikten sonra bir sistem oluşturdum. Bu çalışmamı, başkaları üzerinde aura görebilenlerde yaptım. Önemle diyebilirim ki, ben ve beraber çalıştıklarım, konuya vakıf oluyorduk. Aura, doğa kanunlarının üniversalliğini ortaya koyuyordu. Ve anlıyorduk ki, karşıtlar birbirini çekiyor; benzer olanlar ise, birbirini uzaklaştırıyordu.

Ben, en çok mavi aurayla karşılaştım. Bu renge dönüşen renkler ise, hiç bir zaman mavi renkten uzaklaşmıyordu. Öyle ki, bir kimsede mavi renk, aurasında yoksa, diğer renkler ona dönüşüyordu. Bir hanım tanırım; aurasında bol miktarda yeşil vardı. O kadıncağız, aurasındaki diğer renkler yanında yeşili beğenmemek eğiliminde idi ve hoş olmayan renk dönüşümleri oluyordu aurasında. Halbuki aurasındaki yeşil renk, şifa rengi olup; şifacılıkta iyi bir yetenek olacaktı onun için.

Ben, genel olarak yakınlığım, dostum olan kimseleri, yabancılara nazaran daha iyi okuyorum. Buna rağmen, belli genel karakteristiği olan yabancılar da beni der-

hal etkiler. Ama, eğer maksat, yardım olacaksa, yabancılara nazaran yakınlarımız için daha yararlı oluyor. Sonra sonra o kimseye, kıpırdaşan renklerin, kazanç veya başarı mı yoksa melankoli veya hastalık belirtisi mi olduğunu söylüyorum.

Ben bunları tabii, profesyonel olarak yapmıyorum. Ama diyebilirim ki, asıl iş, aurayı görebilmektir. Görebilme, daima bir maksat için yapılmalı. Bir profesör dostum diyor ki: «Aurayı göremiyorum, fakat onu, lâboratuarda ölçüyor ve tartabiliyorum.»

Peki, bu renkler nereden geliyor? Niçin yer değiştirip, değişiyorlar? Çünkü renkler, maddenin karakteristiğidir ve ruhumuz onların yansımalarını görmektedir. Bu ise, üç buutlu dünyamızda atomik kılıpları (önceden tertiplenmiş - HY.) halinde olmaktadır. Biz görenler, kalıplarız ve renkleri, tasavvur edenlerdeniz ve bu nedenle onları görenlerden oluyoruz.

Gerald Heard, «Bilinçliliğin Evriminin Kanıtlanması» Konferansında şu gerçeği ortaya koyuyor: «Yeteneklerimiz genişledikçe renkleri görebiliyoruz. En iyi görünen renk, KIRMIZI'dır. Çünkü dalga boyları uzundur. Mavi ise (çivit mavisi, lâciverte dönüşürler), biraz zor görülür, çünkü dalga boyları kısadır. Yetenekli olanlar, maviyi de görürler. Şu farkla ki, yer ve ırk farkı dikkate alınmalıdır. Afrika'da, Nil bölgesindeki bir kimse için maviye kahverengi demek lâzım.»

Aristo da diyor ki: «Gökkuşağında sadece üç renk var: KIRMIZI - SARI - YEŞİL.»

Auraları görebilmenin anlamı ne acaba? Gelecek için bir şeyler mi vaadediyor? Bunun cevabı olarak, auraları gören iki yakın arkadaşımın biri dedi ki: «Bir kimse, kim olursa olsun, yabancı, güvenilir, aileden biri, bana gerçek olanı söylemese, doğru davranmasa veya bana açıkça bir şey sorsa, o anda onun aurası boyunca LİMONSARISI YEŞİL çubuk gibi bir çizgi gözümü çarpar. Bu çizgi, başımın üstünde yatay bir durumda bulunur. Bu konuda asla yanılmadım, hata yapmadım. Okul öğretmenliğimde, öğrencilerim, bu yeteneğimden dolayı hayret ederlerdi.

Gerçekten, dolambaçlı ve yalana kaçan konuşmalarını derhal anlardım.

«Düşünün bir kere bunun anlamını: Küçük bile olsa, bir kimsenin, yalanını, plânlarını size anlatırken herkes görebilseydi ne olurdu?!.. Biz daima açık sözlü olmak mecburiyetindeyiz bu gibi hilekâr hallerde.»

«Bir gün, bir ilin, alışveriş yapmak için bir mağazasına girdim. Altıncı katta asansörü bekledim. Kırmızı renkler görmeye başladım. Yine de bekledim ve kabine girdim. Asansör, her zamanki gibi dolu idi. Ansızın şaşırıp kaldım. Çünkü kabin, ışıktandırılmış olduğu halde bana karanlık göründü! Birşeyler olacağı benziyordu. Önce anlayamadım. İçimdeki ses: (Çık, git!) diyordu. Kabinciye asansörü durdurttum ve indim. Meğer kırmızı renkler beni uyarırken, kabinin karanlık görünmesi, oradakilerin hiçbirinin aurasının olmadığını belirtiyordu. Biraz sonra bir şaklama sesi: Asansörün kablo su kopmuştu! Asansör kabini, hızla zemin kata düştü. Biraz sonra kabindekilerin hepsinin öldüğü haberi duyuldu.»

İşte böylece, aurayı anlamının ve us-talık haline getirmenin anlamı anlaşıl-mış oluyor. Örnekteki gibi tehlike, belâ, kaza, ölüm geliyorum demez. Onları ancak, yaşlı ve deneyli biri isek, anlayabileceğiz. Böyle bir dünyayı tanımamız ve ta-

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

savvur etmemiz ise, oldukça güç! Öyle bir dünya ki, herkes, bir diğèrinin hatalarını, zayıf ve güç taraflarını, hastalıklarını, şanssızlıklarını görebilecek!.. Üstelik başkalarının da bizi gördüğünü göreceğiz; farklılığımızı anlayacağız!.

Şimdi, geleceğın olasılıklarına bir yorum daha yapalım.

Aurayı gören bir arkadaşımın anlattığı da şu: «Ön yargılı ve kalıplaşmış kanaatını belirten biri konuştuğunda, konuşmasına uyan bir figür (şekil) görürüm aurasında. Bu yansıma ise, onun, o andaki kişiliğini ortaya koyuyor. Örneğın, bir Yunanlıya, bir Mısırlıya veya herhangi birine baksam, hemen bu durum meydana geliyor.»

Şimdi hemen, başka bir konu ve kanaat olan doğuma (dünyaya gelişe) ve daha sonra da başka bir görüşün yorumuna geçelim.

Arkadaşım diyor ki, devamla; karşımdaki «Ben daima Halya'yı sevdim ve hep oraya gitmeyi isterdim.» İşte o konuşurken, ben o sırada Rönesanslı bir adam veya bir Romalı figürünü görürüm. Bilhassa öğleden sonrası konuşmalarda, bu figürlerin 6-8 tanesini de görürüm.»

Evet, acaba bir hayatı okuma hususunu söze getirmek ve bir hükme varmak ne demektir? Garip ama, ben şüpheli idim. Bir gün gurup vakti, verandada otururken, arkadaşımın evinde, o şeyi kendim gördüm: Arkadaşım, İngiltere tarihinden bazı konuları naklediyordu, karşısında oturan gurup arkadaşlarına, Aurasına baktım, onun, genç bir keşif olduğunu gördüm. Ve eski hayatını okumaya başladım. O, İngiltere'de bir keşifçi. Diyeceksiniz ki, peki, arkadaşın neden kendisi fark etmiyor? Esası şu: O, kendisine göre biliyor ama, realize edemiyor, gerçekliğine varamıyor, idrâk edemiyor Şu inancım var ki, bir kimse, genelde bir diğèrinin aurasını şekillendirebilir. Eğer bir kimse diğèr bir kimsenin kullandığı ve âdet haline getirdiği renkleri, elbiselerinin, dekore ettiği şeylerin renklerini bilirse, o zaman o kimsenin aurasını farkedebilir.

Bir hanımın mütemediyen aynı rengi seçmesi, giymesi nedendir? Yanıt, o renk, tam anlamıyla onun aurasına uyduğu içindir.

Her iki durumda siz de aurayı görebilirsiniz. Birincisinde, giyilen elbisenin rengi aura titreşimleriyle zıtlaşır. İkincisinde ise, elbisenin rengi aura ile armonize olmuştur. Çoğumuz, hangi renklerin arkadaşlarımıza uyduğunu, onları gösterişli yaptığını biliriz. Uyumlu renkler, hep aura renkleriyle aynı titreşimleri yaparlar ve birbirlerini güçlendirirler. Bir örnek vereyim: Sağlığı ile ilgilenen bir kimse, aurasındaki hassasiyeti ve auranın önemini bilmesi gerekir. Birini, çocukluğundan beri tanırım; maviden başka hiç bir rengi giymez. Elbiseleri, gömlekleri, kravatları, hatta çorapları mavidir. Bir gün, bir mağazaya, kravat almaya gider; her zamankinin aksine KESTANE RENGİ, bir çok kravat seçer! Keza LÂL-TAŞI rengi gömlekler, kızıl çizgili mendiller ve kravatlar seçer. O, bunları, birkaç yıl kullandı. Ama gün geçtikçe çok sinirlenen, çabuk yorulan bir adam oldu. İşte bu sıralarda aurasında KIRMIZI renk hâkimdi. Şimdi ise, GRİ'ye dönüşüyordu ki, gri, hastalık belirtisidir. Ve gri, tekrar kırmızıya dönüşmeye, onu sarmaya başlamıştı. Zamanla gri, görünmez oldu Sonraları farkına vararak MAVİ renge döndü. Mavi, kırmızıyı emerek ve iyice masederek denge kuruldu ve adam sağlığına kavuştu. Ve bir daha, ne kırmızı, ne kızıl ve ne de kestane rengi bir şey, ne giydi, ne de taktı...

Senelerce bir mağazanın patronluğunu yapan bir hanım, âlelade YEŞİLLER ve SARILAR giyiyordu. Bir gün, elbise almak üzere bir mağazaya gitti. Modacı tezgâhtar bayan, bu hanıma, birçok çeşit elbiseler çıkarıp gösterdi. Hanım, bu elbiseleri denemekte tereddüt ediyordu. Modacı bayan: «Nedenini bilmem ama, size KIRMIZI ve PEMBE gider» dedi. Hanım, hiç düşünmemiştim, diyerek kırmızı çizgili bir elbise satın aldı. Aradan bir ay geçmemişti ki hanım, hastanelik oldu! Sınır buhranları geçiriyordu. Çok geçmeden farkına vararak kırmızı ve pembe renkli elbiseleri kullanmadı. Sağlığına kavuşup, işine döndü.

Kaynak : Nicholas M. Reaush'ın «THE HUMAN AURA» adlı kitabının 67. sayfasından.

Hipnotizma ile Tedavi

● Saffettin PINAR

Burada tedavi alanındaki bir gerçeğe değinmek istiyorum. Son yıllarda tıptaki tedavi usulleri, insan bünyesini sarsan sert, tehlikeli tahlil ve ameliyatlardan **Kemoterapi gibi yan etkileri büyük olan usullerden** zararsız, kansız iyileştirme metotlarına yöneliyor. Bir çok Uzak Doğu ülkelerinde, Filipinlerde uygulanan med-yom gerizör tedavi yöntemi batıda röntgen, x ışınları, ultrason gibi tatbikattan sonra laser ışınlarıyla, sonar ses dalgalarıyla elektrikle çok umut verici bir aşamaya ulaşmaktadır.

Bugün materyalist komünizm sistemindeki Sovyet Rusya'da bile Evgenya adlı kadın şifacı medyomun başarısı kabul edilmiş durumdadır.

Bütün bu uygulamalarla insanın psişik ve fizyolojik yapısına daha uygun tedavi yöntemlerine ulaşılması beklenebilir.

Benim bu konuda asıl dikkati çekmek istediğim bir yöntem **Hipnotizmadır**. Hipnotizma tekniği ile ağrısız diş çekimi, ağrısız doğumlardan başka İtalya'da Prof. Dr. Psikolog Marco Marchesan doğum kontrolü yapmaktadır.

Hipnotizma bir çeşit suni uyku halidir. Hasta bu suni uyku halindeyken telkin yoluyla her şeyi kabul edebilecek hale gelmektedir. Gerçekte hipnotizmanın gücü henüz yeterince anlaşılmamıştır. Sanırım birçok hastalıkların, özellikle çagımızın amansız derdi **kanser**in hipnotizma ile kontrol altına alınması, hatta tamamen yok edilmesi mümkün olabilir. Bu açıdan Hindistan'da uygulanan ve üniversite kürsülerine getirilen **Mantra**

gibi **hipnotizma gücü** de tıpta büyük bir önemle üzerinde durulmağa değer.

Hipnoz transı, bir çeşit uyanıklık halidir. Ruhun dıştan yapılan bir uyarıyı kabul etmesidir. Parapsikolojideki son araştırmalara göre hipnoz transı halinde insan beyninin henüz kullanılmayan hücreleri harekete geçirilebilmektedir. Bilinçli şekilde yürütülen celselerde hipnotize edilen kişi iç dünyasında duyular ötesi imkânlardan yararlanacak duruma sokulmaktadır.

Geleceğin psiko-terapi metodu bilimsel açıdan yeterince değerlendirilerek büyük sonuçlar alınabilir. Kullanılmayan beyin hücrelerinin işler hale sokulması ve ruh denilen cevherin yeteneklerinden yararlanmak suretiyle kanser başta olmak üzere kalp hastalıklarına, damar kireçlenmelerine, şizofreniye karşı olumlu bir savaş açmak mümkündür. Bu çalışma ve denemeler akademik tıbbın kendi alanına bir müdahale olarak düşünülmemelidir. Ama her halde denemeye değer ayrı bir bilim ve görüş tarzıdır.

Hipnotizma bir bilimdir. Hipnoz metoduyla insan ruhunun beyin fonksiyonları üzerindeki güçlü etki söz konusudur.

Burada şunu söylemek isterim. Hipnoz konusunda benim çağdaş parapsikoloğlardan ayrıldığım nokta (şuuraltı) konusundadır. Hipnoz olayı sanıldığı gibi **şuuraltı** aracılığıyla gerçekleşmemektedir. Ruh dediğimiz insandaki en güçlü ve ölümsüz bir yetenekten kaynaklanmaktadır. Akla etkili olan ve yön veren insanın varlığındaki bu ruh gücüdür. Zaten psikologlar olsun, parapsikologlar olsun (şuuraltı) diye bir kavram ortaya atarlarken yanılıya düşmüşlerdir. Çünkü şuuraltı diye adlandırılan psişik ortam ruhun fonksiyonlarına ait bazı olgular ve görüntülerdir.

Biz, şuur diye aklın; ruhun duyuru-larıyla bilinçlenmesine diyoruz Bu bilinçlenmenin kaynağı **ruh** dediğimiz özdür. Cevherdir. Ayrıca şuuraltı yoktur.

Akıl ise; beyin, omurilik ve sinir sisteminden oluşan ve dünya şartları içinde ruhun etki için kullandığı bir vasıttır.

OLAYLAR · ELEŞTİRİLER

PARA, MUTLULUK, STRES

Bir iş adamı, «parası olmayan çok mutlu adam var. Mutlu olmak için niyet etmek lazım. Mutluluk ile stres arasında bir münasebet yok»

Yaşamın amacı mutlu olmak değildir ama «mutlu olmak için niyet etmek» sözünde doğruluk vardır sanırız. Bilinmektedir ki her insan, ihtiyacı olan haller içinde yaşar. Yaşanılan haller içinde ıstırabın da varlığı düşünülürse, belirtildiği gibi, yaşama «niyet etmekle» mutlu olmaya bakmanın da katkısı olacağı şüphesizdir.

Mutluluğu anlamının ve olmanın birçok yolları vardır. Fakat kendisi ile, kendi dışındakilerle uyum ve denge kurmadan mutlu olan kişilerin mutlulukları verimsizdir denilebilir. Uyum ve dengeyi kurmanın yolu, sanırız yaşamı araç olarak görmeye bağlıdır. Ancak bunun için de kişinin kendine samimi olması çok önemlidir.

Mutluluklar ve stresler insan tekâmülünün vaz geçilmez itici güçleridir. Stres bir takıntı, mutlu olmak da bir arzudur. Ama biz diyoruz ki insan, kendisini bütün bu şeylerin üstüne çıkartabilecek idrake ulaşmalıdır.

DURAGANLIK GETİRİCİ HEDİYE

Zengin bir krala, zenginliğine uygun bir yat hediye edilmiş. Pahası 15 milyar lira. Tahmin edileceği gibi, fiatı arttıran unsurlar altın, gümüş, müvecher ve diğer maddi kıymeti çok yüksek malzemeler bol bol kullanılmış.

İnsanın, hernekadar dünya nimetlerinden istifade etmesi bir hak ise de, kendisini objelerle eleştirme yüzdesi de çok yüksektir. Çünkü dünya insanı maddi tesirlerin yoğun baskısı altında geçireceği halleri yaşayarak gelişim göstermektedir.

Yoğun maddi tesirlerin etkisi altında bulunurken, üstüne üstlük bunu daha da arttırıcı yaşam biçimini sürdürmek, kişiyi duragan hale sokabilir. İnsanın, yaşadığı hallerini sabitleştirmesine putperestlik denilebilir.

BATI VE ERDEMLİ İNSAN

Dünyaca ünlü eski yöneticilerden biri, «batı kendini düzeltmek ihtiyacındadır. Kendi iyiliği için. Ay'a insan göndermeyi başardı ama yaşanılır bir toplum yaratmayı başaramadı. Yarattığı insan erdemli değil. Birçok konuda birçok şeyi biliyor ama manevi zenginlikten yoksun» demektedir.

Sadece Batı'nın değil ama bütün dünya insanının kendini düzeltmek ihtiyacında olduğunu gözlemek mümkün. Fakat dünyadaki geçer ölçülerin kaynağı batı olduğu için, belki de kendini düzeltmenin en zor, en gerekli olduğu bir yer olabilir.

Şüphesiz, manevi zenginlikten yoksun olmak büyük bir eksiklik ama manevi zenginliği saptırmak ve yanlış değerlendirmek de kendini karartmaktır. Kendini düzeltmek ihtiyacı her dünya insanı için geçerlidir. Çünkü yaşanılır toplum değil, yaşanılır dünya yaratmak daha önemlidir.

Bize göre, kendini düzeltmek ihtiyacını hisseden ve bu yönde çaba harcayan bir insan erdemli olma yolundadır.

AFYON MU? ÇİLEK Mİ?

Güneydoğu Asya'daki afyon üretimi, zengin ülkeleri rahatsız edici boyutlarda gelişmesini sürdürmektedir. Bu bölgede her yıl, 700 ton afyon eroin'e dönüştürülüp, Amerika'daki sarfiyatın yüzde yirmisini karşılamak üzere çeşitli yollarla sevk edilmektedir.

Zengin ülkelerin, yurttaşlarını eroin belâsından kurtarmak için almış oldukları polisiye önlemler ve insanı şaşırtıcı derecede harcadıkları yüksek miktardaki paralar, bu işin ticaretini yapanları önleyememektedir. Eroin-cilerle mücadele edenler işin içinden bir türlü çıkamamakta ve şaşkınlıklarını gizleyememektedirler.

Her arzunun beraberinde getirdiği bir yükü vardır. Hırslı kimsenin bir kısım gerilimlerden kaçınması imkânsızdır. Zengin olan kimselerin de yeryüzüne dönük eğilimlerde bulunması kaçınılmazdır.

Daha kaba tesirleri yok etmek için idareci durumunda bulunan kimselerin, yaşam değerlendirmeleri sadece yeryüzüne dönük bir anlayış içindeyse, iyi niyetli davranışlardan da olumlu ve geliştirici sonuç almaları geçicidir.

Toplumlar fert olarak kendi kendilerini dengeli ve uyumlu hale getirmedikten sonra, sadece yeryüzüne dönük zenginlik, onları içinden çıkılmaz durumlara sokar.

İnsanın amacı, yeryüzü cazibesinin dışına çıkmaktır. Kendisini onun cazibesine kaptırması kimsenin, başkasına afyon yerine çilek ek demesi anlamsız ve sonuç alabilmesi de imkânsızdır.

DÜNYAYA İNANIYORSANIZ...

Çok türde müzik yapıtları ve şarkıcılığı ile dünyaca ünlü biri, «Tanrı dinden daha önemli. Hem barışçı hem dünyevi olunamaz. Eğer öteki dünyaya inanıyorsanız barış filan bunların hiç önemi yok. Ama sadece dünyaya inanıyorsanız o zaman sıkışıp kaldınız demektir.» demektedir.

Tanrının, dinden daha önemli olduğuna biz de katılırız. Tanrıya, en hakikata yakın tarzda akıl erdirme aşamasına gelen insan için başka bir manevi yolun gerekliliği de ortaya çıkar.

İster barış ister savaş, insanın yaşayacağı hallerden çıkartacağı sonuç önemlidir. Yaşanan hallerden de, sadece bu dünyaya inanıp yaşayarak bir sonuç çıkartmak, kişiyi sürekli yanılgılara sokacaktır. Unutmamak gerekir ki ikilem evrensel bir prensiptir.

ETKİLEYİCİ BİR DEĞİŞİM

İsviçre'nin bir kentinde, hergün yumurta veren bir tavuk yumurta vermekten kesilip bir ay sonra da horozluğunu ilân etmiş.

Önemsiz görünümünde, fakat insanın yararlanacağı bir haber. Çünkü müşahede, objektif olarak bakılabildiği sürece tecrübeyle elde edilen bilgi kadar bilgi edinme yoludur. Ve üstelik daha da kapsamlıdır.

Bu ve benzeri olaylar, insanların şimdiye kadar alışılmış düşünce tarzlarının bırakılması gereğinin bir işareti olmaktadırlar.

Sabah İşittiğim Ses

C. J. Ouincannon
1977'de Teksas'daki Gulf Coast Patrol'da güvenlik görevlisi olarak çalışıyordum. Paul Dugan en sevdiğim arkadaşlardan biriydi. Bundan ayrı olarak Brazoria County Şerif Bürosu'n-

isimler araştırmaları konusunda hazır bulunanlara bilgi vermişlerdir.

Sempozyuma katılan konuşmacıların bir kısmı daha önceki hafta Dallas'ta yapılan (Amerika'nın ünlü Parapsikoloji kuruluşlarından olan) 'Parapsikoloji Kurumu'nun yıllık kongresine de katılmıştı. Meksika'daki toplantının yapıldığı hafta boyunca konuyla ilgili kitap sergileri açılmış ve buralardan satışlar yapılmıştır. Ayrıca düzenlenen şehir içi turlarla sempozyuma katılanlara Aztek Kültürü hakkında aydınlatıcı bilgi verilmiştir. (ASPR NEWSLETTER'dan)

dan emekli olan yaşlı bir arkadaş daha vardı ki bana kendi kendime nasıl disiplin sağlayacağımı, beklenmedik durumları nasıl göğüsleyeceğimi bana öğretmişti. Bu iki insanın bana birçok bakımlardan zaman zaman, bazen devamlı olarak diyebileceğim yardımları olmuştu.

10 Eylül 1977'de bir trafik kazasında Dugan öldürüldü. Arabasının içindeyken arkadan bir kamyon çarpmış ve alevler içinde yanarak bedenini terketmişti. Cenazesi kaldırıldıktan sonra, yerine başkası alınmadı ve onun işi bana verildi.

Aradan bir kaç zaman geçtikten sonra sabaha doğru nöbet gezimi yaparken, kontrol etmem gereken son bir binanın kapısına gelmiştim. Burası kontrolden geçirilmesi gereken bir sürü pencere ve kapısı bulunan araba ticaretiyle ilgili bir bina idi. Önünde bir araba bulunan yan bir kapısı vardı. Bu nedenle kapıyı kontrol etmesem de olabileceği geçti aklımdan. Çünkü artık dolaşmaktan bitâp düşmüş, bir an önce nöbeti teslim edip, eve gitmeyi düşünüyordum. Dönüp, tam arabama doğru yürüyeceğim sırada, arkamdan bir ses, «O kapıyı kontrol et.» dedi. Sanki tam arkamda dikilen biri konuşuyormuşçasına, açık seçik işittim onu. Gerçekten de orada birisi buluna-

bileceğini düşünerek davrandım. Sınırlarım son derece gerilmişti. Bağırıp kaçmak da geldi içimden ama, hemen kendimi toparlayarak derin bir nefes aldım. İlerleyerek kapının tokmağını çevirdim. Kilitli değildi. Bir an hareket-siz bekledim. Son bir gayretle cesaretimi toplayarak içeri girdim, bir solukta her tarafı gözden geçirdim. Herşey yerli yerindeydi. Sonradan o kapının dik-katsiz bir işçi tarafından açık bırakıldığı anlaşıldı.

O olayda çok eminim ki Paul Dugan benim arkamdaydı ve sağlığında her zaman yaptığı gibi bana yardım etmeye çalışıyordu. Hiç kuşku yok, o sabah işittiğim ses onunkinden başkası değildi. (FATE'den)

YUKARIDAKİ YAZILAR İÇİN KAYNAKLAR:

- FATE Magazine, Aug 1984
- Search Magazine, Spring 1984
- Newsletter (American Society for Psychical Research)ün yayını, July 1984

Ruhların Yetiştirdiği Ressam

Susan Romorini

9 Nisan 1983'de büyük bir olay geldi başıma: Günlük işlerden yorulmuş vaziyette bir minderin üzerine yığılmış yarı uyuklar vaziyetteydim. Aniden bir ses işittim: 'Kalk, kalem, kâğıt al ve çizmeye başla.' O kadar komiğime gitti ki, o yorgunlukla gülmekten kendimi alamadım. Çünkü çizgi konusunda, cetvelle bile düz bir çizgi çizemeyecek kadar yeteneksizdim. Nedense, kalktım TV Rehberi'ni aldım ve kapaktaki Elvis Presley'in resmini karalamaya başladım. Hiç silmeden kısa bir zamanda mükemmel çiziverişime çok şaşırmıştım.

Hemen ardından aynı TV Rehberi'nden üç resim daha çizdim kurşun kalemle. Kendikendime, 'Eee, bunlar da tamam, şimdi ne olacak?' Bundan üç gün sonra mutfak masasında otururken, yine çizmeye yöneltildim. Bu kez kara boya kalemiyle çalıştım. Ne çizeceğim hakkında hiç bir fikrim olmuyordu işe başlarken. Adeta kalemin ucundan çıkıyordu konu. Adam olsun kadın olsun, çizilecek şeyi gözümün önüne getiremiyordum. 9

Nisan'dan o ayın sonuna kadar, 267 resim çizmiştim bu şekilde. Bunların hemen tümü yakın geçmişte yaşadıkları herkesçe bilinen ölmüş insanlardı.

Sonra yağlı boya çalışmalarına yönlendirildim. İlk başlangıçta yine komiğime gitti. Zira renkleri birbirine karıştırmaktan bile haberim yoktu. Hangi rengi hangisiyle karıştırırsan, ne çıkar bunu bile bilemezdim. Fakat kurşun kalemle başladığım çalışmalarında olduğu gibi, yine yönlendirildiğim doğrultuda hareket etmeye başladım. Kısa zamanda onun güzelliğine kaptırılmıştım kendimi. Gittim, yağlı boya, fırça ve öteki malzemeleri aldım. Artık kendimi 'Yüksek Kaynaklar'ın eline tamamen bırakmaktan başka çarem olmadığını anlamıştım. Oturdum ve beni bu yetenekle ilgili olarak her bakımdan yönlendirmeleri ve geliştirmeleri için dua ettim. Şaşırtıcı hususlardan biri, resim yaparken hiç bir ses işitmemdim. Boyaların karıştırılması sırasında bile fırça adeta kendiliğinden hareket ediyordu. Bu tarzda Ekim'den Aralık'a kadar

40 tablo yaptım. Çok değişik zaman dilimlerine ait nefis tabloları bunlar, Cengiz Han'dan Hz. İsa'ya oradan M. Ö. 3000'lere kadar iniyordu tablolarımın konuları. İsa'yı, annesini ve müridlerini tıpkı sağlıklarında oldukları gibi çizdiğimi söyledi bana rehberlerim. Zamanla bundan çok zevk almaya başladım. İçim coşkuyla dolup taşıyordu.

Bir defasında tablo tamamlandıktan sonra ona bakarken bir kuşku takılmıştı kafama: Çizdiğim şahsın gerçekten aslına uyup uymadığından emin değildim. Aniden tabloya konu olan şahıs karşımda belirdi ve gâyet açık ve seçik bir tarzda «Aslının tıpa-tıp aynı» olduğunu söyledi. Sonradan kayboldu gitti.

Daha sonraları, yani son zamanlarda, bu tablolarla ilgili öyküler yazmaya yöneltildim. Ocak 1980'den beri bu tür olayların içinde bulunuyorum. (SEARCH Magazine'den)

MEKSİKA PAPAPSIKOLOJİ DERNEĞİ 10. KURULUŞ YILDÖNÜMÜNÜ KUTLADI

1974'de kurulmuş bulunan 'Sociedad Mexicana de Parapsicologia, A.C.' 'Bilimsel Parapsikoloji' isimli sempozyumunu Mexico City'de Ağustos 13-17 1984 tarihleri arasında düzenlemiştir. Dernek Başkanı Dr. Carlos Trevino'nun davetiyle toplantıya katılan Dr. Stanley Krippner, Dr. Robert Van de Castle ve Michael Winkelman gibi ünlü

Spirit Aktüalite

Söze Gelenler

MEHMET SANCAR

Spiritüel Açıdan Dinsel Yorumlar: 7

Gerçek Anlamda Düşünmek

— Gerçek anlamda düşünmeyi bilenler saysalar, acaba yeryüzünde düşünmeyi bilen kaç kişi vardır?

Bu soruyu şunun için sorduk :

«Biz Kur'anı, gerçekten düşünmek (düşündürmek, ibret) için kolaylaştırdık.»

Kamer Süresinin bir âyeti böyle diyor (54/40).

Çağrışım üstüne çağrışımlarla kafamızdan geçenler, acaba düşünce midir? Daldan dala atlar gibi düşünürüz çünkü çoğunluğumuz...

— Düşünmek üzerine ünlü kişilerin sözleriyle düşünmek üzerinde duralım önce :

Thomas Edison : «Düşünmek denilen gerçek cehitten kaçmak için insanların bulamayacağı bahane yoktur.»

Fora : «Düşünme zorunluğu, çoğu insanlar için bir cezadır.»

«Bir insanın üniversiteyi bitirmesine yardım edebilirsiniz. Fakat, ona düşünmeyi öğretemezsiniz.»

Marcus Aurelius : «Düşünceleriniz neyse, yaşamınız da odur. Yaşamınızı değiştirmek istiyorsanız, eleştiriniz.»

Bernard Shaw : «İnsanların çoğu, yılda iki, üç kez düşünür. Ben ise, haftada iki, üç kez düşünerek uluslararası üne kavuştum.»

Bir meçhul kişi de : «Bir kısım insanlar, ömürleri boyunca okurlar... Öldükleri zaman, düşünmekten başka her şeyi öğrenmişlerdir.»

Demiş...

Düşünmek üzerine söylenmiş özlü (veciz) sözler çoktur herhalde... Ama, düşünmenin, gerçek anlamda düşünmenin ne olduğunu bilense, hemen hemen hiç

yoktur. Örneğin, eskilerin tefekkür, bizlerin konsantrasyon dediğimiz düşünce halini, becerebilen, yaşayabilen aramızda kaç kişi vardır?

Avrupa'nın kuzey ülkelerinden birinde bir virtüöz, bir de fizikçilik deneyi yaparak, kemanıyla çalışan bir motor yapmış; Kemanını çaldığında motoru da -hiç bir enerjiye gerek duymadan- kendi kendine çalışıyormuş!.. Bunu gören bir başka virtüöz, asıl sahibi bırakıp motor durunca başlamış çalmağa: Kemanı ustaca kullanıyormuş, nağmeler ustacaymış ama, motor bir türlü çalışmıyormuş! Bu şaşkınlığı gören fizikçi virtüöz, uzaktan kafasını işaret ederek: «Mantalite eksik, çalışmaz.» diye durumu açıklamış...

Buradaki «mantalite», basit bir düşünce, basit bir zihinsel faaliyet değildir: Motorun çalışmasını, daha doğrusu çalıştığı hali, motor çalışıyormuş gibi düşünebilen bir durum mevcuttur o anda... Ve o an sürdüğünce, kemanın da eşliğiyle motor çalışacaktır. Çünkü kemanın çıkardığı ustaca seslerle virtüözün zihnen ürettiği ustaca düşünce hali, motor için yeterlidir. Motor için gerekli enerjisi olmaktadır ikisi, iki ustaca vibrasyon, iki bütünlüyle titreşim...

Normal halde güneş ışınları yakıcı değil, ısıtıcıdır... Fakat basit bir mercekten geçirince, kolayca bir kâğıdı, sigaramızı yakabiliriz...

Kemanın ustaca çıkardığı sesler de bir titreşim topluluğu olduğuna göre; bu titreşim topluluğu da bir enerjidir...

Ustaca düşünebilmek de ustaca bir titreşim topluluğu oluşturmaktadır ki, bu

düşünce titreşim topluluğu da bir enerjidir...

Bir Uri Geller'in, hem de çok uzaklara ulaşan tesirleri de, çatalları, kaşıkları büken bir düşüncenin ürünüdür. Bu düşünceyi, Uri Geller, şuurlu olarak üretmiş olmasa da -bizleri düşündürmek için maksatlı olarak ürettirenler, bizlerin üstündedir (Ruhsal Yöneticilerimiz diyelim...).

Diyelim ki, Uri Geller, bazı çatal-kaşıkların bükülmelerini düşünüyor. Bu düşünceye konsantre olmuş yahut bu tefekkür haline onu sokmuşlar... Her ne hal ise, sonuçta, taaa uzaklardaki çatalar, kaşıklar, sanki televizyondan etkilenmiş gibi, bükülmüşlerdir...

Örneğin düşünce okuma da başka bir düşünceye kafasını açık tutabilmekle mümkündür. Tarikatlerde mürşitlerin bir kısmı, düşünce okuma yeteneğini geliştirmiş olduğu için «sanki kerâmet» gösterir!.. Manyetik süje yahut medyomların bir kısmı da operatörün veya hazır bulunanlardan bazılarının zihninden geçenleri okur ve cevaplar!..

Mürşitin mârifeti, düşünce okuma yeteneğini geliştirmiş olmaktır. Süje veya medyomun düşünce okuması ise, o andaki dış müdahaleyle hassaslaşmış olmasından kaynaklanır...

Zaman zaman içimizden bazıları da otomatik düşünce okumaları yaparak, şaşırtıcı haberler, sevindirici müjdelere ve rebilirler...

Ama, önemli olan otomatik faaliyetler değildir. Önemli olan, kazanılan maksatlı, yararlı ve ustaca kullanılabilirliğidir.

Bir telepatik faaliyet, düşüncenin konsantrasyonudur...

Bir imjinatif faaliyet, düşüncenin konsantrasyonudur...

Bir telekinetik faaliyet, düşüncenin konsantrasyonudur...

Düşünce konsantrasyonuna, derecesine, kademesine ve maksadına göre, çeşit çeşit isimler koyabiliriz...

Fakat, ortadaki gerçek şudur ki, düşünce konsantrasyonu, kazandığı yoğunluk ve yönlendirilişine göre türlü türlü

ustalıklara dönüştürülebilmektedir...

Aslında basit, fakat cehaletimiz nedeniyle basit gözükmeyen şu düşünce ustalıklarının ötesinde, üstünde öyle düşünce ustalıkları da mevcuttur ki, varlığa göre bu güç, «yaratıcı güç»tür. Spatyomun orta ve ileri merhalelerindeki imajınasyonlar, bu yaratıcı gücün eserleridir...

Daha yukarılarda İlahlar, evrenin yaratıcılığını, bu güçle başarırlar. Mutlak Yaratanın yarattıklarından, yani evrende varolanlardan ilahların yararlanabilmele-ri, bu güçle olur: Birleştirirler, bozarlar, dağıtırlar, toplarlar ve değiştirirler.. Böylece -varlık seviyesinde- yaratmış olurlar. Örneğin, evrende işlevi biten bir galaktik sistemi dağıtıp yenisini kurmak gibi...

Hz. Muhammed: «Bir anlık tefekkür, bin yıllık ibâdetten hayırlıdır.» derken de düşünce gücünün ne demek olduğunu vurgulamak istemişti muhakkak.

Nitekim Hz. Mevlâna da: «Ey kardeş! Sen ancak düşünceden ibâretsin. Geri kalan et ve kemiktir.» sözleriyle aynı gücü teyit etmiş oluyor...

Buraya kadar demek istediklerimizden anlaşılıyor ki, düşünmek, gerçek anlamda düşünmek, düşünebilmek, büyük bir güçtür. Güçlü bir enerjidir. Çünkü hakiki düşünce, bizi, ulaşamayacağımız boyutlara götürür. Örneğin, daldan dala konan çağrışımlı, darmadağınık düşüncelerimiz bile zamanın ötelinde cereyan eder. Bizim zamanımıza göre, zamansızlıkta cereyan eder. Basiti, konsantre olmamış zamanı aşarken; ya konsantre olmuş, zamandan başka daha neleri aşmış olmaz ki!..

İnsanoğlu, ruh - madde karışımı olarak üç boyutun cenderesi içerisinde mahsurdur (sınırlıdır, kısıtlıdır...). Bu cendreden ancak düşüncelerinde gösterebildiği ustalık kadar çıkabilmiş olur. Bu ustalık, cendere dışına, yükseklerle çıkışını ve bu yükselişin seviyesini süresini saptayan bir ustalıktır. Kalite, derece ve süre, bu ustalığa bağlıdır...

Aslında, düşünce enerjisi, bizim ürettiğimiz bir enerji değildir. Bu enerji, bi-

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

zimin dışındadır ve evrenin her yerindedir...

Evrensel olan bu enerjiden biz insanların da şuurulu olarak yararlanabilmeleri, düşünmeyi bilmemize, yani düşünmeyi başarımıza göre olur...

Düşünce enerjisinin bütün meksefelele iltisakı mevcuttur... Düşünce enerjisinden yararlanabilmek demek, bütün bu meksefelelerden, yani bu meksefelelerin içerdiği bilgilerden istifade edebilmek demektir...

Düşünen insanların buluşlarını, keşiflerini, ilhamlarını, şimdi bu bilgi ışığında düşünelim...

Düşünmesini becerebilen insan, bir yoğunluk yaratarak, ya yoğunluğun bütünleşmesini sağlayabilecek düşünce enerjisini de çekebilmiş durumdadır. Örneğin bir problemin çözümüne eğilmiş, düşünebilen bir zihin, bunun için işini kolaylaştırabilmiştir...

Zihnini boşaltmayı bilen insan da düşünce enerjisinden nasibini almaya hak kazanan insan demektir...

Düşünmeyi öğretmek mümkün olmadığına göre, «Düşünmek için ne yapmalıyım?» sorusuna cevap vermek de abes olur.

Ve belki «Niçin az düşünüyoruz?» sorusunun karşılığı olarak bir çok nedenler de ileri sürenler vardır...

Bunca Spiritüel Bilgi'den sonra, aklımızı hep kurcalayan bir gerçek, daima karşımızda, değişmez bir hakikat gibi, hareketsiz duruyor: CEHİT!..

Adına «CEHİT» dediğimiz bu değişmez gerçek, acaba niçin hareketsiz duruyor? Cehit, hareket demek değil midir?!

Şunun için hareketsiz duruyor: Bu cehit, çoğu zaman bizden kaynaklanmıyor da onun için hareketsiz duruyor. Çünkü, hattâ diyebiliriz ki, çoğunluğumuz % 95 otomatik davranışlar içerisindeyiz. Rüzgârın önüne düşmüş, rüzgârın esintisine, yönüne kapılmış bir kuru yapraktan pek farkımız yok gibi!.. Savrulup duruyoruz!.. Bu şursuz hareket, bize mi aittir? Bu şursuz hareketin cehti, bizden mi kaynaklanmaktadır?!

Demek ki, önce, bizden kaynaklanan bir cehit içerisinde olmamız gerek ki, ce-

hit bizden, dolayısıyla hareket de bizden olsun. Örneğin, rüzgârın şiddeti çok olsa da, cehit gücümüzü aşsa da ve yine rüzgârın önüne düşmüş olsak da; bizden sâdır olan bir cehit varsa, en azından buna karşı bir direnme gücümüz de var demektir. Yani, bizi iten güce, karşı koymak gerekiyorsa, önce karşı koymayı deniyoruz; sonra da bunu başaracağız demektir bu...

Cehit içerisinde yoğrulan bir insan, bize göre eğri bir yolun yolcusu da olsa; bu cehtin ona kazandırdığı güç, eğriliğini idrak ettiği gün -bir başka enkarnasyonunda da olsa- elinde hazır, doğru yolda kullanılmağa hazır bir güç durumundadır. Tabii bu güç, menfi yollara yönelerek değil de; müspet bir yolun yolcusu olarak kazanılırsa, elbette ki, menfi yollardan elde edilen katları kadar daha fazla ve üstün olacaktır... Ve zaman kaybına da uğramamış bulunacaktır...

Cehit içerisinde olmak, her şeyden önce düşünerek hareket etmemizi gerektirmez mi? Düşünmeden gösterdiğimiz sandığımız cehit, aslında bir taklitten, bir otomatik davranıştan ileride değildir. Örneğin, bir resmin kopyasını, aynen taklit ederek çıkaran bir ressamla; bir resmin aynısını, kendine göre yapan bir ressam arasında dağlar kadar fark mevcuttur...

Bütün bu sözlerimizden sonra şöyle diyebiliriz:

Cehit faktörü, başta gelen bir faktördür insan için...

Bu faktöre, matluba uygun yön verebilmek de cehtin kazandırmalarıyla ya da kinen ilgilidir...

Matluba uygun yürüyemiyorsak -ki, çoğunlukla ve de çoğunluğumuz için bu böyledir- zorlanmamız doğaldır. Zorlandığımız oranda ıstıraplar peşimizde, çileler ensemizdedir...

Neyle karşı karşıya gelmişsek, bizden dolayısıdır. Evrende öylesine bir ilke mevcuttur ki, az kazanana çok, çok kazanana az verilmaz Kim ne hak etmişse, ne az, ne de çok olmamak kaydıyla, hakkı verilir (Bir omur perspektifinden bu gerçeği görebilmek mümkün değildir: Enkarnasyonları bilmek ve enkarnasyonları tanımak gerekir...). Nasip bile, geçmişteki

hak edişlerin uzantısından başka bir şey değildir. (Aksi halde «Tanrısal Adâletten» söz edebilmek mümkün olmazdı.). Ama geçmiş derken, bu ömrün geçmişini değil; pek çok ömrün geçmişlerini, ger-

çek anlamda düşünerek değerlendirmek şarttır.

Esasen hayatı, -evrenle, ruhla- bir bütün olarak düşünmemiz bizi kurta- racaktır...

KALİTATİF VE KANTİTATİF

(Baş Taraf 13. Sayfada)

Üstelik bazı sayılar o kadar büyük- tür ki, sonsuz olmasalar bile güç kavranır- lar; insanın ve bilgisayarların hesaplama kapasitelerini aşarlar. Matematikçiler, en güçlü bilgisayarlarla bile çözümleri mil-

yarlarca yıl sürecek kadar karmaşık prob- lemler olduğunu göstermektedirler.

Görülüyor ki, insanın sonsuzluğu kavrayabilmesi sonsuz çabalar gerektir- mektedir.

RÜYALARIN FONKSİYONU

(Baş Taraf 12. Sayfada)

Öyle kimseler vardır ki hem tam ola- rak uyurlar hem de uyku boyunca etraflarında olup biteni size eksiksiz anlatabilirler...

Siz kişisel evriminizi ve gelişi- minizi artırırken rüyalarınızın şekil ve kapsam olarak bir dönüşüme uğ- radığınızı görürsünüz. Siz evrimleşir- ken, rüya örnekleriniz de evrimleşir. Rüya hayatınız giderek daha bilinç- li hale gelir ve uyanıklık hayatınızda da artmış şuursuzluğu farkedersin- iz... Herkes basitçe telkinle rüya bi- lincini zamanla artırabilir... Bunu (lucid rüya) hayatınızdaki sıkıntıla- rı elimine etmekte kullanabilir ve ön- ceden asla düşünemediğiniz olağan- üstü bir sürûra ulaşabilirsiniz...» (5) Fakat rüyaların böyle bir kont- rol altına alınabilmesi için kişinin bi- raz yol alması ve yine rüyalar yardı- mıyla bilinç zenginliğini artırması gerektiği anlaşılmaktadır. (5, 6)

Sonuç olarak şöyle bir program taslağı önerilebilir: Birinci adımda rüyaların nasıl değerlendirileceği öğ-

renilmeli ve kendi rüyalarımızın yo- rumları üzerinde bir çıraklık ve uz- manlık tesis edilmeli. Bu büyümenin verdiği genişlemiş bilinç yardımıyla rüyalarımızı (aşlında yine kendi geli- şimimiz sözkonusu) kontrol altına al- mayı öğrenmeliyiz. Bu şekilde büyü- me hızımızı maksimuma çıkartabili- riz.

Özetle rüyaların evrimimiz açı- sından sınırsız imkânları önümüze serdiği anlaşılmaktadır. Dolayısıyla herkesin bu konuya gerekli önemi vermesi gerektiği sonucuna varabili- riz.

REFERANSLAR :

1. Rüyaların Yorumlanması, Sig- mund Freud, Var. Yay. İst. 1972
2. Hypnotik Investigations of Dre- ams, White, New York 1960
3. Dream Game, Ann Faraday, Temple Pub. London 1972
4. Rüyaların Fonksiyonu, S. Özbay- dar İst. 1971
5. Conscious Dreaming IAT. Ca. 1982
6. Dreams and the Growth of the Personality, Rossi, Ac. Pr. 1972

Metapsişik Bir Olay

Ernst Meckelburg'dan çeviren:
Tamer BAŞKAN

MATERİYALİZASYON

(Üçüncü Kısım)

Meşhur İskoçyalı medyum D. D. Home da materyalizasyonlar gerçekleştirilebiliyordu. Onun celselerinde genellikle uzuvlar ve fakat bütün şekiller de tezahür ettiler. Dr. W. Bormann, Home'un gerçekleştirdiklerini küçük bir biyografide açık bir şekilde ortaya koydu («Der Schotte Home» 'İskoçyalı Home', Leipzig 1909) ve onun materyalizasyon yeteneği hakkında bilgiler verdi:

«Home'da olduğu gibi, bedeninden ayrı bir şekilde, tam bir hareket - ve aksiyon serbestliği içerisinde, bazen yalnızca tek bir parmakla sınırlı kalan materyalize olmuş uzuvlar, Home'un açıklamalarına göre, bedensiz varlıklar tarafından, şekillerin tam olarak meydana getirilmeleri için gerekli olan kuvvetin nadiren yeterli olması nedeniyle ve kusurlu şekiller yerine, belirgin hatlı ve tam olarak tanımlanabilir formlar teşekkül ettirebilmek için tercih edilmekteydiler. Bu formlar teşekkül ederlerken, onlara dokunmamak gerekiyordu, aksi halde derhal kayboluyorlardı. Materyalize olmuş elleri, celsede mevcut olan kişiler sanki etten ve kandan teşekkül etmiş olan bir eli sıkıyormuşcasına sert bir şekilde tutabiliyorlardı. Bunlar, teşekküllerinde kusursuz ve gayet belirgindiler. Crookes'un dediğine göre, bunlar aydınlıkta insan elleri gibi görünmekteydiler. Hayret verici

olan nokta ise, bu eller, bunları tutan kişinin elleri arasındayken, birdenbire yok olmaktaydılar!. Crookes bu fenomeninde doğruluğunu tasdik etmektedir.»

«Yok olmak» - fiziksel olarak açıklanamayan bu olayla tekrar tekrar karşılaşmaktayız: Materyalizasyonlarda, aporlarda, görüntülerin kaybolmalarında ve tanımlanamayan uçan cisimlerde. Yoksa bunların arasında henüz bilinmeyen bazı ilişkiler mi var?

Bormann'ın anlattıklarına devam edelim: «Bu materyalizasyon celseleri, Home tarafından genellikle aydınlıkta yapılmıyordu. Sokak lambalarının ışığının veya özellikle istenen bir durum olarak, Ay ışığının vurduğu bir pencere önüne konan bir masa etrafına oturuluyordu. Home, daha sonraları, tam aydınlıkta yapılmayan her celse için pişmanlık duydu; fakat çok defa ışığın kısılması veya tamamen kapatılması şeklinde talimat veriliyordu ve Home bu talimata uyuyordu. Veya, birçok kişinin de şahit olduğu gibi pencerenin perdeleri ve pancurları, celse sırasında, görüntülerin teşekkül etmeleri ve belirgin olarak teşhis edilebilmeleri için gerekli olma durumlarına göre, görünmeyen bir el tarafından açılıp kapatılıyordu. Materyalize olmuş formlar, yarı karanlıkta, ekseriya kuvvetle parlayan bir ışık yaymaya başlıyorlardı. Beyaz elbiselerin üzerinde de bu pırıltıdan vardı.

Bu şekiller, herkesin gözü önünde, genellikle yavaş yavaş teşekkül ediyor ve aynı şekilde tedricen eriyip dağılıyorlardı. Celsede bulunan kişilerden birisinin bir el, bir diğerinin ışıldayan küçük bir bulut, bir üçüncüsünün, bir elin tuttuğu bir cismin, bir çiçeğin veya bir başka şeyin hareketini aynı anda müşahade etmeleri az rastlanır bir olay değildi... Home ile yapılan bir celsede, İmparator II. Napoleon'a görünen, küçük, biçimli el, herkesin gözü önünde, bir kâğıda I. Napoleon'un parafını atmış ve bu el, İmparator ve İmparatoriçe tarafından öpülmüştü. Bu türden bir olayı, Rus İmparator II. Alexander yaşamıştı. Aydınlık bir salonunda Home ile birlikleyken, bir el tezahür etti. Bu el, imparatorun üniformasının bir düğmesini açtı. Bu düğme bir madalyondu ve içinde, ölmüş bulunan grandük-veliahtı olan oğlunun saçından bir tutam bulunmaktaydı. Daha sonra bu düğme üzerine vuruşlar yapılmaya başlandı. Bu vuruşların taşıdığı anlam, II. Alexander'ın, bu vuruşların failini şüphe götürmez bir şekilde teşhis etmesini sağladı.»

Home'un bulunduğu yerlerde, sık sık, sisli şekiller görülüyordu. Bir bayan, «Dialektik Cemiyet» önünde, evinde yedi kişi ile yaptıkları bir celsede (1869), «yarı karanlıkta, pencereden içeriye bir şekiller sürüsü girdiğini ve bu sırada havanın birden bire buz gibi soğduğunu» anlattı. Toplam 19 şekil arasında bir akrabasını teşhis etmişti. Celsede bulunan Lord Lindsay, bu şekiller sürüsünün içinden geçmiş ve soğuktan titremişti.

Home'un meydana getirdiği bir levitasyon olayı sırasında, celsede bulunan kişiler aynı şekillerden görmüşlerdi. Bazen sembolik materyalizasyonlar da meydana geliyordu; örneğin bir keresinde peri gibi bir fısکیye teşekkül etmişti. Fıskıyenin suları boşlukta kayboluyordu. Medyum, trans halindeyken, bu fıskıyenin hakikatın sembolü olduğunu ifade etmişti.

Materyalizasyon ürünlerinin teşekkülleri ve bünyeleri hakkında detaylı çalışmalar yapan **Fanny Moser** («Das grosse Buch des Okkultismus» 'Büyük Ökültizm

Kitabı'), araştırmalarının bitiminde şöyle bir sonuca varmıştı: «Esas olan şudur: Ruh, iki yoldan dış dünyaya etki etmek yeteneğine sahiptir: Kasları vasıtasıyla ve doğrudan doğruya. Böylece, doğrudan doğruya yalnızca kendi bedenine, «Ben» ine değil, maddi dış dünyaya, «Ben-Dışı» na da hükmeder.»

Bu durum, materyalizasyon olayının -suptil enerjilerin, «yoktan», görülebilir, biçimli madde teşekkül ettirmeleri- iyi bir ışıklandırmada, çok yakından izlenmesi halinde çok belirgin olmaktadır. Fanny Moser'e göre bu olay, yavaş yavaş teşekkül eden bir bulut veya şeffaf bir gölgeden, bunlardan meydana gelen muntazam, eksik veya tam teşekkül etmiş uzuvlara kadar gelişen safhalar şeklinde cereyan etmektedir.

ÖTE ALEMLE YAKIN İRTİBAT

Başlangıçta materyalizasyon fenomenine şüpheli bir anlayışla bakmış olan dil araştırmacısı Dr. Rubens Romanelli, tanınmış Brezilyalı materyalizasyon medyum Peixotinho (ölümü: 1966) ile yapılan bir celse sırasında, adeta elle tutulur bir şekilde materyalize olmuş «Ruh Varlığı»ndan (spiritüel anlayışa göre, materyalize olmuş bir öte âlem varlığı), bu tür tezahürlerin nasıl meydana geldiğini öğrenmek istemişti. Bu ruh varlığı (bir kadın), bir benzetmeden yararlanarak şu açıklamada bulundu: «Bu varlık, bize, okul zamanlarında yaptığımız fiziksel ve kimyasal deneyleri hatırlattı; bu deneylerin birisinde, altında bir elektromagnet bulunan bir kâğıt parçasının üzerine demir talaşı koyuyorduk. Elektrik verildiğinde, talaşlar, bir mıknatıs alanı biçiminde bir düzen alıyorlardı. Varlık, bir materyalizasyon olayında da aynı şeyin vuku bulduğunu söyledi. Ruh varlığı maddeyi kullanır ve medyomdan çıkan ektoplazmayı 'düzenler'; ektoplazma, böylece, materyalizasyonun hayatsal formunda teksif olur. Ölüm olayında veya demateryalizasyonda, elementler tekrar emilir ve yapı tamamen dağılır.» «(G. Playfair, Phantastische PSI - Phaenomene» 'Fantastik PSI - Fenomenleri').

Bu düzenleme süreci şöyle açıklanabilir: Medyom, psişik yolla (animistik hipotez) ve/veya öte âlemin belirli bir ruhsal prensibiyle (bir ölünün çözülmüş psişi; spiritüalist hipotez) bütün yaratıklara bağlı olan bioplazmatik enerjinin ultra-yüksek titreşimlerini, bu bioplazma belirli formlara girene kadar, yani bizce görülebilir olana kadar azaltır. Yüksek buutlu bir evrenin hipotetik varlıklarının, frekans azaltmak yoluyla aynı şekilde bizim dünyamızda tezahür edebilecekleri olasılığını da belirtmek gerekir.

Bu olayların tümü, daima, bizim elektromanyetik dalga tayfımızın ötesindeki yüksek buutlu tesir sahalarından, madde dalgalarına (x) kadar uzanan bir frekans azalmasıdır.

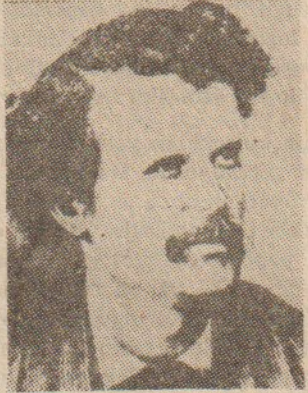
Hindistan'da ve Tibet'te, konsantrasyon ve başka sistematik çalışmalar yoluyla, fevkalâde güçler ve yetenekler geliştirilmektedir. Bu enerjiler, bedensel veya ruhsal bir faaliyet icra eden bir kişinin meydana getirdiği enerjilerle aynıdır. Belirli hayali görüntülerin meydana getirilmesi, herşeyden önce bu enerjilerin yoğunluğu ve yöneltilmişliğine bağlıdır. Lamaların ve yogilerin ilgili bütün hipotezleri, ruhun gücüyle ilgili bilgiye dayanır.

TULPALAR

Uzun yıllar Tibet'te bulunan ve Tibetli yogilerin bazı tatbikatlarını öğrenen Fransız kadın budist Alexandra David-Neel «With Mystics and Magicians in Tibet» (Tibet'teki Mistikler ve Büyücülerle Birlikte) isimli kitabında, bu konuyla ilgili tecrübelerini açıkladı. Yaşayan veya «düşünülen» kişilere veya ilâhlara benzeyen görüntüler olan, esrarengiz «tulparlar», detaylı bir şekilde anlattı. David-Neel, tanıdığı kişilerin «tulpa»larını sık sık gördüğünü ve bunların, gün ışığında, gözleri önünde kaybolduklarını iddia etmektedir. Tibet'te bulunduğu sıralarda yaptığı bir deneyde, kendisi bir «tulpa»-şışman, kısa boylu, dost görünüşlü bir rahip- oluşturdu. Bu rahip, Tibet'te yaptığı seyahatlerde ona eşlik etti. Bu görüntü, yol boyunca, mümkün olan bütün gündelik faaliyetleri, David-Neel'in her-

**Fanny Meser : Fenomenler
Ruhun direkt tesirini
göstermektedir.**

D. D. Home: Medyom

hangi bir talebi olmaksızın icra etmişti.

Prof. Ducasse «A. Philosophical Scrutiny of Religion» (Din Üzerine Felsefik Bir Tetkik), New York 1953, David-Neel'in fantom-rahip ile olan macerasını şöyle anlatıyor: «Tedrici olarak benim lamamda bir değişiklik vuku buluyordu. Ablak yüzü inceliyor ve biraz hilekârca, hatta kötü niyetli bir ifade alyordu. Giderek daha can sıkıcı oluyordu, kısacası, ondan bıkmıştım. Bir gün, bana tereyağ getiren bir çoban onu görmüş ve etten, kemikten

meydana gelen bir lama zannetmişti.» Fantomun sürekli mevcudiyetine sinirlenmeye başlayan David-Neel, sonunda, kendi eserini yok etmeye karar verdi ve bunu, kendi ifadesine göre, ancak altı ay sonra başarabildi.

Herkes tarafından görülebilen, materyalize olmuş, kendi başına hareket edebilen «varlıklar», elle tutulabilen, «yoktan» teşekkül eden şeyler, «fantomlar»... O halde realite nedir?

BIOPLAZMA - PSİNİN UZANTISI

Belki de birçok psikokinetik fenomen - levitasyon, telekinetik etkiler, film-ve teyp bandına tesir etmek (psikofotolar, teyp bandı sesleri) - bioplazmatik alanlar vasıtasıyla açıklanabilir. Bu alanlar, psişik - ruhsal prensip yoluyla modüle edilir ve bu şekilde, dolaylı olarak, bilinen alanlara (elektromanyetik, atom altı ve hepsinden önemlisi, gravitativ alanlar) etki etmede kullanılır. Örneğin levitasyonlar, antigravitativ bir alanın teşekkülü ile açıklanabilir.

Amerika'da, olaya şahitlik eden kişilerin önünde, gün ışığında levite olan Home, yükseldiği andaki hislerini şöyle ifade ediyor: «Ayaklarımdaki hassasiyetten -bunun nedeni aşırı elektrik olmalıydı- başka herhangi özel bir şey hissetmiyordum. Ellerimi hissetmiyordum. Bir çok kez düşmüş olmama rağmen, ilk yükselmemden beri herhangi bir korku hissi duymadım. Genellikle kollarım, sanki beni yerden yukarıya doğru yumuşak bir şekilde çeken, görülmeyen bir varlığı tutmak ister gibi, yukarıya doğru kalkık bir pozisyonda, dik olarak yükseliyordum. Odanın tavanına değdiğimde, ayaklarımla başım aynı hizada oluyordu ve dinlenen bir insanın pozisyonunda bulunuyordum. Bir çok defalar bu pozisyonda 4-5 dakika kadar yüzdüm.»

İlerlemiş TM - Tekniklerinin (Transandantal Meditasyon ve diğerleri) sürekli uygulamalarında, meditasyon yapan

(x) Hız kudreti ve enerjisi olan her parçacık, ışık dalgasına benzer şekilde, bir «Madde Dalgası»na bağlanmıştır (de Broglie).

kişinin levite olması fenomenine sık sık rastlanmıştır. Kısa süren bu levitasyonlara ait, şahitlerin ifadelerini içeren belgeler mevcuttur. Burada, levite olan kişi, muhtemelen tamamıyla psişik bir yolla, bedenine ait bioplazmasına kısa süren bir antigravitativ etkinin meydana gelmesi için etki etmektedir.

Psişik - bioplazmatik alanların hangi güçlere sahip olduklarını, Kasım 1972'de, İtalya'nın Nuoro Eyaleti'ndeki bir hastahane meydana gelen bir olay açıkça göstermektedir. Aslında çok normal bir çocuk olan Barisardo'lu 8 yaşındaki Eugenio Loi, zehirli bir karaciğer iltihaplanması nedeniyle yatırıldığı bu hastahane- de, sık sık, açıklanamayan bazı olaylara neden olmuştu. Çocuk ne zaman bir tür trans haline girse, hastahane odasının tavanından, kesinlikle yabancı madde ihtiva etmeyen, kristal berraklığında su fışkırtıyordu. Olayın meydana gelmesi için Eugenio'nun bulunduğu yerin hiç bir önemi yoktu: Çocuk bölümünde, göz - veya kısmen çok yeni yapılmış ve tamamıyla kuru bir yapı olan psişik bölümünde, Eugenio, doktorları ve hemşireleri, fenomenin tezahüründen saniyeler öncesinde, vuku bulacak olaydan haberdar edebiliyordu.

Eugenio, hastanede bulunan doktorlar tarafından, inceden inceye araştırıldı. Sonunda, bunun, bilimsel olarak izah edilemeyen, paranormal bir fenomen -bir tür «materyalizasyon» veya daha doğrusu bir «apor»- olduğuna karar verildi.

Olayların İçinden

Bitkilerin Yardımı

Röportaj: Ahmet HIZVEREN

Sizlere sunduğumuz yeni yazı dizisinde toplumumuzun çoğunluğu tarafından bilinen kimselerle yapılan konuşmalar aktarılmaya çalışılacaktır.

Bütün konuşmaların, ruhsal yönden değerlendirilmelerinin yapılması ve böylece ağırlıklı olması doğaldır.

Dünya insanlığının içine girdiği, yaşam tarzı olarak idrak edilmesi gerekli ve edileceği spiritüalizm anlayışı, toplumun hemen herkesçe bilinen kişilerinde nasıl değerlendirilmektedir?

Bu yazı dizimizin merak edilen, ilgi duyulan kişileri, okuyucularımıza daha başkaca - gerçekçi yaklaşıtıraçağına inanıyoruz.

Biz, bitkiler üzerinde elde edilen son gelişmeleri dikkate alarak, yurdumuzda, bitki karışımları sonucu elde ettiği alışımlarla ümitsiz hastaları iyi etmesi ile isim yapmış sayın Yakup Yozgatlı ile bir söyleşide bulunmak gereğini duyduk.

Sayın Yakup Yozgatlı 70 yaşını aşmış sağlıklı, dinç, neşeli görünümünde, Erzurum - Aşkale doğumlu.

Çok genç yaşlarında annesinin ölümünden az önce, kendi deyimi ile «Kulağımı ısırıldı» halk deyimi ile «el verdi» spiritüalizm açısından enkarnasyon mediyoluğu» denilebilecek bir olaydan sonra sayın Yozgatlı'da değişimler başlıyor.

— Sayın Yozgatlı geçmişinizi anlatır mısınız?

— 50 sene önce annemden gelen bir şey. Annem okuma ve değerli birşey bilmezdi. Birgün geldi yavrum dedi, bu otu buna karıştırırsan böyle böyle merhem yapılır, ilâç yapılır dedi. Ben o zamanlar inanmadım.

Birgün geldi «Oğlum ben dünyamı değiştiriyorum hocaya seslen de beni okusun» dedi. Ben gittim hocaya seslendim... Annem hocaya «bana bak yanlış okuma çok günahdır. Her kim ki Kur'an'dan bir

kelime noksan okur ve peygamberlerden birini inkâr ederse, dünyada fâş olduğundan başka ahrette de fâş olur» ve «şu iki kadını dışarı çıkarın» dedi. Oradakiler niçin diye sordular. «bunlar pistir» dedi.

— Kendisi pis olduğunu nasıl anlamış?

— Bilmiyorum kendisi öyle söyledi. Ondan sonra Kur'an-ı verin ben okuyayım dedi. Kendisi hakikaten okudu... Aldı ve baştan başa galatsız okudu... Hocalar da kendisini dinledi. Sonra bana «gel evlâdım sana birşey söyleyeceğim» dediğinde ben kendisine yanaştım ve buyur anne dedim. «Kulağımı getir» dedi. Kulağımı getirdiğimde kulağımı ısırıldı ve bana birşey söylemedi.

Aradan bir sene geçti ve bende bir değişiklik oldu. Ben dağlara düştüm... Dağlara ot toplamaya... Kendi kendime bu ot buna yarar şu ot şuna yarar derken iş botaniğe döküldü.

— Siz, bu ısırma olayından sonraki değişimi nasıl yorumluyorsunuz?

— Hiçbir şeye yorumlayamıyorum... Neden ısırıldığını bilmiyorum. «Bu sana küpe olsun» dedi ve başka birşey söylemedi. Fakat sonra bazı rüyalar gördüm. O rüyaları açıklayamam. Çok muazzam işlerle karşılaştım... Ve yakın zamana kadar da o rüyaların tesirinde kaldım.

— Birkaçını açıklayabilir misiniz?

— Hayır açıklayamam.

— Doğum yeriniz neresi?

— Erzurum, Aşkale.

— Sizce bitkilerle iletişim olabilir mi? Olursa nasıl olur?

— Onu şöyle diyeyim: «Zuhuru perdah olmuştur huzura, gözü açık olan delil istemez nur'a.»

— Bu konuda söyleyeceğiniz başka bir şey var mı?

— Bu konuda başka birşey söyleyemiyorum. Sebebi şu: Allah'ın verdiği akıl, fikir, zekâ ile şu gördüğün bir televiz-

yonu, bir hava saikasından bir ilim adamının göstermesinden inanıyorsun da, Allah'ın verdiği o kuvvete, o kudrete niye inanmıyorsun? Allahla kulun arasındaki irtibatı her bilen söylemez. Bilmeyen de haber alamaz.

— **Bitkiler insanların düşüncelerini okuyabilir mi?**

— Okur.

— **Sizce bu nasıl olur?**

— Bitkiler her vakit okur... Bazı bitkiye elini sürdüğünde kendiliğinden küser ve yaprağını dahi bırakır. Bazıları da anlar ki sevgi var... Bir gül gibi...

— **Siz nasıl hissediyorsunuz?**

— Ben onları gördüğümde aynı bir rüya âleminde oynamış gibi hissediyorum kendimi ...Rüya âleminde hissediyorum.

— **Bitkilerin duyguları var mıdır?**

— Duygusu olmayan birşey var mıdır dünyada?

— **Gübre kullanmadan sadece belirli sinyaller gönderilerek bitkilerden daha fazla ürün almak kabil midir?**

— Kabildir. Bir insan doğum yaptıktan sonra çocuğa meme vermezse yaşarmı?

— **Bu benzetmeyi nasıl yapıyorsunuz?**

— Bitki aynen bir çocuğa benzer. İlk çıkışından sonuna kadar, büyüdükçe o da aynı menzilde oksijenini... herhangi bir varlığını dünyada peyda eder. Yani etrafa dalga şeklinde saçar.

— **Sizce bu, bitkiye karşı nasıl olur?**

— Benim bitkiye karşı vaziyetim değişik.

— **Biraz açıklama yapabilir misiniz?**

— Açıklayamam, kusura bakmayınız.

— **Daha sağlıklı ve verimli ürün alabilmek için, kimyasal bileşim yerine elektromanyetik enerji tatbiki düşüncesi giderek yaygınlaşmaktadır. Bu konuda sizin düşünceleriniz nelerdir?**

— Herşey dünyada mümkündür. Mümkünü şu: Allahın emri iradesi olmazsa sinek bile kanadını kıpırdatamaz. Allahın insana verdiği zekâ, fikirle bunu
(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

da yapabilir... Yalnız şu var: Evvelden tabii gübreleri kullanırdık sağlam verim alır ve bütün hastalığı yok ederdik. Şimdi kimyasal gübreleri kullandığımız için verimi fazla oluyor... Yalnız hastalık çoğalıyor. Sebebi şu: Meselâ 15 gramlık patates, oluyor yarım kiloluk patates. Kestiğinde içerisi boşluk... bir günde de morarıyor berbat oluyor... Zehirleniyor. Buradaki fark gübreden... meselâ kimyasal gübrenin içindeki zehirlerden... yani biz milim milim zehirleniyoruz. Gübrelerin içindeki birçok hayvan öldürücü, sinek öldürücü... bunlar bizi mahvediyor. Şimdi ki bu hastalıkları ve kanserleri ve herhangisi birşeyi meydana salan bunlardır.

— Kimyasal tarımın kullanıldığı her yerde insanların hasta olduğu tezi vardır. Bu düşünceye siz katılıyor musunuz?

— Katılıyorum.

— Bitkilerden hazırladığımız ilaçlara dua ya da ona benzer bir tesir yüklemesi yapıyor musunuz?

— Böyle birşey yok.

— Sadece bir alışım hazırlıyorsunuz...

— Sadece bir alışım. Duayla muayla alakası yok.

— Ayrıca kendinizin...

— İçimden gelen bir varlıktır. Şimdi hatırladığım sıra böyle bir şey yok. Bunu yaptığımız sıra, dua mua böyle bir şey yok. Yalnız, bir insan bir işe başladı mı Allahın ismini söyler... Yarabbi senin izin ve kuvvetinle ben bunu yapıyorum.

— Alışımı yaparken, başladığımız andan itibaren siz kendinizde bir değişim hissediyor musunuz?

— Vücutumda tamamen değişim hissediyorum... ve bu kendi elimde değil. Ruhun ne olduğunu bilmiyorum... İyi olacak hasta yanıma gelir gelmez bana bir şeffaflık geliyor. Ağır bir hasta geldiği sıra sanki biri dürtüyor, buna verme... Vermiyorum.

— Hafiflik hisseder gibi bir durum mu?

— Çok hafiflik hissediyorum ve neşeli oluyorum... Çok neşeli oluyorum.

— Şöyle diyebilir miyiz? İyi olacak

hastalarla iyi olmayacak hastaları üzerinize gelen bu halden mi farkediyorsunuz?

— Evet, bunu farkediyorum.

Konuşmamızın bu bölümünde henüz gelmiş genç bir hasta konuşmaya katılıyor. Çeşitli ameliyatlı tedavilere rağmen böbreği düzelmeyen hanım hasta, amcağı gördükten sonra kanallarım açıldı... Böbreğim düzeldi demek ve amcamın gözleri röntgen gibidir... İç organları görüyor diye de ilâve etmektedir.

— Sayın Yozgatlı, hastalarınıza baktığınız zaman onların iç organlarını görüyor musunuz?

—Orayı kapat «Muhabeti bir gönül âlemle şimdi neyledin, bir tebeyyün edip ismimi niçin söyledin. Vakit geldi lisan ile etrafımı neyledin, yeter ki emri ile Allah'tan olsun.»

Allahın izni ve kuvveti olduktan sonra senin içini değil, dünyanın bir tarafından bir tarafını, iğnenin deliğinden geçirir.

— Yakup bey, bu söylemiş olduğunuz kafiyeli sözleri kendiliğinizden mi söylüyorsunuz?

— Şimdi içimden çıktı... Şimdi sana söyledim. Benim kimseyle bir ilgim yok. Yalnız, ben en büyük muhabbeti ve şefkati doktorlardan aldım... Çok doktorların yanında durdum ve çalıştım. Ben onlardan epeyce birşey öğrendim... Onlara müteşekkirim.

— Yani bir anlamda staj mı gördünüz?

— Ben onlardan büyük stajlar gördüm. Allah hepsinden razı olsun.

— Hangi hastanelerde?

— Hastane değil doktorların yanında çalıştım. Türkiye'mizin içi altın mercan dolu... Gördüğün bitkilerin hepsi milyar değer.

— Çalışmalarınız daha ziyade hangi tür hastalıklar üzerinedir?

— En çok, kanser, nefrit, kronik nefrit, üre.

— Ortak çalışma teklifleri aldınız mı?

— Bazı oldu kabul etmedim.

— En başta Allahı hatırlından çıkar-
masın.

★

Dünya insanı günümüzün ekonomik anlayış ve işlerliği içerisinde ve maddi gelişimi yanında ruhsal gelişimini unutmuş görünümündedir. Fakat zamanımızdaki madde üzerindeki uğraşmalar öyle düzeye gelmişlerdir ki dıştaki değişimin içindeki değişime bağlı olduğu noktasına varılmıştır.

Madde üzerindeki uğraşmaların varlığı bu noktaya sarsıcı, darbeleyici, irdeleyici madde ortamından ruhu anlamaya geçiş de denilebilir. Yani bu kez madde anlayışından hareketle, Allah, Ruh ve Ruhsal Organizasyon anlayışına varmak.

R.İ.M. tarafından tanzim ve tertip edilen birçok insanlık devrelerinden biri de, şimdi hükmünü tamamlamakta olan dar şuurlu olarak tabir edebileceğimiz bol maddi deneyimli devredir.

Başka bir devreye geçişin birçok işarelerinden biri de, bitkiler üzerinde yapılan araştırma ve bulgulardır denilebilir.

Bitkiler üzerinde yapılan son araştırmalar, insanların bitkilerle iç içe bir yaşam sürdürebileceğini göstermektedir. Meselâ, bitkilerle konuşulabilmekte, bitkilerin organı içine girilip dolaşılabilme ve bitkiler aracılığı ile bir kısım cina-yetler çözülebilmektedir.

Bir araştırmacıya bitkiler üzerindeki bulgularından başkaları zengin olurken, bu bulgulardan kendisinin niçin yararlanmadığı sorulduğunda, **Tanrı fıstıkları yarattığı için sizden ya da benden para istemiyor. Fıstık ürünlerinden ben niçin kazanç sağlayayım? demiştir.**

İnsan kafası ürünlerinin karşılıksız bağışlanması henüz mümkün değilse de, insanlığın gelecekteki değişik devrelerinde bunu idrak etmek mümkün olabilir.

Beşerî Tekâmül Ve Hatâ

*İnsan ikili denge un-
suru içinde her zaman
hatâ ve tashih boyun-
duruğu altında bulu-
nur.*

— SADIKLAR PLANI —

• Fahrünnisa CÜMBÜŞEL

Ebedi tekâmül yolcusu olan ruh varlığının bu yolculuğunda küçücük bir konak olan dünya mektebindeki tekâmül sürecinde hata faktörünün rolü çok büyüktür. Hatta diyebiliriz ki, yeryüzünde hatasız tekâmül imkân dahilinde değildir. Dahası hatalardan kaçmak varlık için bir kurtuluş da değildir.

Varlığı hataya sürükleyen temel neden cehaletidir. Ve ancak hatalar yapıla yapıla, bu hatalardan ders alınarak ve eğer yapılabilirse diğer varlıkların hatalarını gözlemleyerek ve onlardan da neticeler çıkarılarak bu cehaletin kırılması mümkündür.

Dr. Bedri Ruhselman, 'Mukadderat ve İcabat' isimli kitabında hata konusu ile ilgili şunları ifade etmektedir: «Hata dünya kanunları icabatındandır ve kim olursa olsun dünyada yaşayan insanlar kendilerine göre az çok hatadan masun değildirler. Peygamberler bile dünyanın bütün varlıklarına şamil olan bu kaidenin dışına çıkamamışlardır. Şu halde dünya durdukça onun sakinleri bütün iyi niyet ve düşüncelerine rağmen kendilerini hatadan kolay kolay kurtaramayacaklardır...»

Aşağıda sunulan ÜSTAD varlık celselerinde ise yeryüzünde hatasızlığı aramanın yanlışlığı, hatanın be-

de edilirken, gereğinde bizi himaye eden ruhların dahi bizleri hataya sevk edebileceği belirtilmektedir :

«Dünyadaki mesaide birçok aldanmalar vardır.»

«Sizi himaye eden ruhlar da sizi hataya sevk edebilir. Ta ki dünyanın-
daki kaidelerin hilâfına hareket etmeyesiniz.»

«Siz dünyevî kanunlara tabisiniz. Bu kanunların hükümlerinden sizi kurtarmak lehinizde olmaz. Binaenaleyh cehitsiz hatasız sizi her hakikate nail etmek sizin lehinizde değildir.»

«Aldanmak sizin mukteziyatınızdandır (icabatınızdandır)'dır. Dünya da isabetle hatanın yanyana gittiğini, kabahatle sevabın yanyana gittiğini söyledim. Nitekim aldanacaksınız, hamle yapacaksınız... Böyle aldanarak, hamleyi arttırarak aradaki fazla bilgiden istifade edeceksiniz. Hatalar insanlara yeni hamle ve daha büyük hatadan sakınma gibi faydalar temin eder.»

Beşerî tekâmülde hatanın gerekli oluşu konusunda bedensiz varlık KEMAL YOLCUSU ise şunları belirtmektedir :

«Ruhlar kâinatta ve âlemlerde birçok tetkikat yapar ve bilgi edinirler. Bu bilgilerini, kemâl seviyelerine göre tatbik kalkarlar. Bu hatalar birçok ıstıraplara malolur. Fakat onları diğer tatbikatta tecrübe sahibi yapacağından, bilgileri olgunlaşır. Hataya düşse düşse onların neticesinden çıkaracağı hükümlerdir ki, birer kıymet ifade ederler. Bu kıymetlere sahip olmayan varlıklar, olgun sayılmazlar.»

Şüphesiz hatalar için kıymetli-

dir, değerlidir ve gereklidir derken sürekli aynı hatalarımızın tekrarı, onların baş tacı edilmesi anlamında kullanmıyoruz ki, böyle bir şey hatanın da hatası olur, yaşamlar boyu sırtımıza yüklenen ve kurtulması artarak güçleşen ağır karmik yükleri oluştururlar. İnsan dünyada hata yapacak, hatanın ıstırabını çekecek, bu ıstırabın ruhunda bıraktığı izlerle o hataları bir daha tekrar etmeye çalışacak ve böylece dünya hayatının kendisine kazandıracağı görgü ve tecrübeyi elde edebilecektir. Dünya vasatındaki tekâmülün icapları budur. Fakat insana düşen görev, daha önce yaptığı bir hata ile tekrar karşılaştığında önceki tecrübesinden almış olduğu derslerle (tabi alabildiyse) aynı hatayı yapmama bütün gayreti ve samimiyeti ile çalışmak ve böylece hatalarının adedini yavaş yavaş azaltmak olacaktır.

Yine 'Mukadderat ve İcabat' isimli kitabında Dr. Bedri Ruhselman'ın şu sözleriyle yazımızı noktalıyoruz: «Hata dünya kanunlarının bir icabıdır. Fakat bu demek değildir ki, hata iyi bir şeydir ve herkesin hata yapması gayedir, dünyada hatalar yapmak bir vazifedir, bir meziyettir vs. Hata elbette öğülecek iyi bir şey değildir. Ve hata elbette varlıkların o hatayı işledikleri sahadaki görgü ve tecrübe noksanlıklarının bir ifadesidir. Görgü ve tecrübe ne kadar artarsa yapılması melhuz bulunan (umulan, beklenen) hataların miktarı da o kadar azalır. Bu bir tabiat kanunu icabıdır ve bir zarurettir.»

Hatalarımızın, başka hataları üreten değil, giderek daha az hataya götüren deneyimler haline getirilmesi dileği ile...

Bağlar ve Bağımlılık

• Ruhi SARUHAN

Bedenlenmenin amacı uygulamalar ve deneyler yapıp tekamül etmek ve ettirmektir. Bu esnada varlık bilerek veya bil-meyerek başka varlıkların da tekâmülle-rine hizmet eder.

Yaptığımız her hareket ister iyiniyet-li ister kötü niyetli olalım, genel tekâmü-lün ahengi içinde bir yer alır. Birinin ısı-tırabına da neden olsak, ıstırap çektiğın-den ve bu tatbikatı yaptığından ötürü o varlık yol alır. Biz de karma yasası uya-rınca fiilimizin sonuçlarıyla karşılaşır ve ıstırap içinde kalırız. Bu da bizim evrimi-mize son tahlilde olumlu puan yazar.

İstenir yol, puanları dolambaçsız yol-dan kazanmaktır. İyilik edip hız almaktır. Bu hız ise bilinç düzeyimize bağlıdır ve yol çok kaygandır. Çünkü kaba maddi vasatımızda düşünce sistemimiz kaypak-tır. Bilgisizliğimizden ötürü nefsanî yanı-mız ağır basar ve bizi düşün dünyamızın temelinde yatan sebep ve unsurlardan uzaklaştırır. Tevil yolu, yokuş aşağı, ko-lay yoldur. Kendimizi rahatça kandırırız.

Not almak için çalışan bir öğrenciyle, öğrenmek için çalışan bir diğer öğrenci çok farklıdır. Biri şu ya da bu şekilde sı-nıfı geçse de eksiklikler içindedir, ikmale kalması onun için kuşkusuz, daha hayır-lıdır. Oysa diğeri, öğrenmiştir.

Dünyaya gelmemiz de öğrenmek için-dir. Bir iyiliği sevap kazanmak için yap-mak, tekâmül etmek için yapmak, kuşku yok ki olumludur. Fakat, eksiktir. İyiliği salt iyilik için yapmak, bunu yaşamak ge-rekir. Allah rızası için iyilik yapmak ge-rektiği dinlerce de söylenmiştir. Yolun kayganlığı da, buradadır.

Öte yandan, bedenimizde enkarne ol-muş diğer varlıkların da tekâmüllerine hizmet etmekteyiz. Her hücremizin ruhu, hücre hangi organdaysa, o organın organi-zatörü olan varlığa bağlıdır. Bu organiza-törler de beden organizatörü olan bize bağlıdır.

Bizim kim olduğumuzu çözmemiz ge-rekir. Yüksek Benliğimiz maddi kâinatı-mızda vazife görmekte, yukarıda sözü edi-len görevin yanında, maddi sistemlerin, madde dediğimiz unsurun edilginlik gü-cünü arttırarak onun da tekâmülüne hiz-met etmektedir.

Şuur sahamız yukarıdan aşağı yoğun-laşıp zayıflayarak inen ve en uç nokta-sında bedeni oluşturan, ayakta tutan un-surumuzdur. Bağlı şuurla biz, birtakım olgular içinde rol alırız. Birbirimizle de sınanırız, birbirimizi yontar, birbirimize gözlem vasatı, denek oluruz, yardım ede-riz.

İlişkilere yeniden bir göz atarsak, maddeyle, kendimizle ve başka varlıklarla ilişkide olduğumuzu görüyoruz. Her biri, karşılıklı yardımlaşma ve evrimleştirme yönündedir. Evren, birbirini etkileyip ev-rimleştiren varlıklarla doludur, bunlardan oluşmuştur.

Kimimiz, yaptığımız işlerin bilincinde olmayız. Sonuçta yine de bir işe yararız. Ağaç olsak gölge veririz, meyve veririz. Vermek amacını taşımazsak da, veririz. Aç kalmamak için çalışır, veririz. Soyumuzun devamı amacını bile taşısak, çocuk yetiştirir, bencil de olsak istemedim ve bilme-den veririz. Kedi olsak, yavrularız. Maddî veya manevî hazlar için çalışır, kendimizi aldatur, yine veririz. Veya gerektiği için, vermek lazım geldiği için, kâinat ahengi içinde bulunduğumuzun farkında olduğumuzdan ötürü, diğerkâmcı davranırız.

Hep veririz. Bir deyişle, işe, almak için vermekle başlar, sonraları yalnızca ver-mek için vermekle devam ederiz.

İlişkiler içinde her hareketin örtülü

olsun, açık olsun, mutlaka bir nedeni ve sonucu vardır. Şu halde, kesinlikle denetlenir başıboş hiçbir hareket yoktur, olmaz.

Âlemimiz birbirleriyle bağları ve ihtiyaçları olan, sempatize olduklarından biraraya gelmiş ve getirilmiş varlıklardan oluşur. Bu hâl, adeta bir melodi oluşturur. Bu melodinin de genel ahenk içinde kalması gerekir. Bunun için de hiyerarşik denetleme mekanizmaları vardır. Birbirine rablik eden sistemler... Astlar üstlere bağlı. Yetki alanları içinde özgür... Kanunlar var. İlahi İrade Kanunları diyoruz. Sistem, kendini denetliyor.

Organizasyonun alt ucundaki varlığın bazen şaşırıldığı olur. Yönünü, hâlini, icabını, hızını kontrol edemez. Bu varlık bir kanserleşmeye sebep olur. Buna örneğin beden organizasyonunda karmik icaplar sonucu izin verilir. O beden, zarara uğrar, mahvolur, ya da müdahale edilir, düzeltilir. Her iki hâlde de bu, belirli seviyedeki bir organizatörün tatbikatı, tecrübesidir.

Varlık, yetki hududunu aşip, kendini bağımsız zannedebilir. Hatta bu his, varlığa kasten verilip, sınanır. Ben, bağımsızım, der, yanılır. Her varlık bağımlılıklardan oluşan bir ortamda bulunur. Ortam değişir, bağımlılık şekli ve çeşidi değişir ama varlık, daha üst bir suurun içindedir, kuşatılmıştır. Bu saha dahilinde, izin ölçüsünde özgürdür, ama bağımlıdır.

Varlık, enkarne olduğu ortamın şartlarına bağımlıdır. Yeryüzünde bedenlenmişse, buranın şartlarına bağlıdır. Öyle bir bağımlılıktır ki bu, kişi, adeta üzerinde diken yerine kancalar olan bir kaktüse benzer. Her kanca, birer iple birer unsura bağlı. Kaktüs, liyakatsizlik ve bilgisizliği nedeniyle, hiçbirinin farkında değildir henüz.

Giderek, bağlandığı iplerin farkına varır. Bu ip, paraya bağlı, bu ise şu veya bu unsura bağlı... Birini çözer, silkinir. Bunu hemen bir başka bağla telafi eder. Biraz daha yücelttiği bir unsura bağlar. Diğerlerini de yavaş yavaş çözer, başka başka bağlar kurar. Yeryüzüne bağlanan bir balon gibi, zamanlar geçirir.

Boy atar. Eski kancalar körelir. İp-bağ

tutmaz. Varlık o ihtiyaçlarını tatmin etmiş, o uygulamaları tamamlamıştır. Yeni sürgünlerinden yeni yeni kancalar yeşerir. Körpeliklerini tamamlayıp, bağ tutacak olgunluk ve sağlamlıkta olduklarında varlık, onları yukarıdan sarkan iplere bağlamaya başlar. Bunları artık farkedebilmektedir, boy atmıştır.

Bu ipler, fırsatlardır. Karşımıza ter-tipler, fikirler, kısaca, tesirler olarak çıkar. Kişi de bunlardan hangilerini görür ve yakalarsa, onlara sarılır. Onları kullanır.

Realiteler geçiren varlığın önüne daha yenileri, daha üst realiteler çıkar. Bunlar ıstırap verir. Ama, yüksek benliği, bunların gerektiğini bilir. Dolayısıyla da varlık, gayri şuuri olarak bunlara adapte olmaya çalışır. Şuur sahasına ise, yeni giyilen bir pabuç gibi sevinç verir, ama sıkar.

Görev sezgisini almaya başlamış bir varlık, tekâmül için aksiyonda bulunma kurnazlığına gülüp geçecek, yalnızca nasıl başarması gerektiğini düşünecek, hiç tevilsiz nefisini murakabe edebilecek, yaratılış içinde bir yer almış olmanın imkânı karşısında, perakende hiçbir hususun önemi olmadığını sezecek, dünyadan kurtulmanın değil, katkıda bulunmanın gerekliliğinin bilincinde, bilinçli bir tevazu içinde başını eğip çalışacaktır.

Neşe İçinde Doğum Yapmak İçin Yoga Egzersizleri

● SERGE İGOR ●

Yoganın tıptaki uygulanması herşeyden önce bu disiplinin, insanın ruh ve beden sağlığına yardımcı olması içindir. Ve bir yoga kursunun öğrencileri arasında bir veya birkaç doktora rastlamak da mümkündür. Yogaya önem veren doktorlar, hastalarını, sağlıklarını düzeltebilmeleri için, onları yoga uzmanlarına göndermektedirler. Doktor Frédérick Leboyer'ye gelince, o, gebeliğin yoga vasıtasıyla rahat geçebilmesi ile ilgilenmektedir.

Hindistan, Frédérick Leboyer'nin anasıdır. Kendisine, yeni doğanların geleneksel masaj ve havariliğini yaptığı bu «Acısız doğum» sanatını öğreten Hindistan'dır. Bir doğum sırasında, aynı zamanda gülmekten katılan bir kimsenin yüz ifadesi kadar güzel birşey olamaz. Böyle bir doğum gerçekleşirse, doğum anında herkesin yüzü mutluluktan ve memnuniyetten parıldar. Frédérick Lobeyer'i, birkaç yıl önce, yeni bir doğum yapma tarzına iten bu kanıttır. Sert olmayan yumuşak ve rahat bir doğum.

Frédérick Lobeyer, «Çocuğun Geldiği Işık» adlı yeni kitabında, bu kez geleceğin annesine, bizzat fo-

toğraflar çekerek ve hamile olan genç bir Hintli kadının ekzersizlerini yorumlayarak bilgi vermektedir. Yoga egzersizlerini bilmeyen hamile kadınlar bile bu pratikleri kolaylıkla öğrenebilirler. Yoga pratiğini doğumu yapacak kadına, o kadar mükemmel bir şekilde öğretir ki, hamile kadın bedensel sağlığının yanısıra moral bakımından da çok güçlü olur. Gerçekten de, bir yoginin beden ve nefes kontrolünü dengelemesi demek, o yoginin ruhi dengesinin de kurulmuş olması demektir.

Üstad PATANJALİ, geleneksel yogayı, bu son hedefe ulaşmak için, sekiz aşama olarak saymaktadır. Fakat günümüzde, onun öğretiminden çıkmış olan yoganın birçok şekilleri vardır. Onun ilk iki aşaması, tüm yoga pratiklerinde müşterektir. Bir hayat disiplinine, beden ve ruh temizliğine ve kötü hareketlerin engellenmesine tekabül edenler, Yama ve Niyama'dırlar. Frédérick Lobeyer egzersizlerinin basit şekillerini, bu hususta yogi üstadı B.K.S. İyengar'dan da yardım görek hazırlamıştır.

Hathayoga, saf şekli içinde, sadece vaziyet almaktan ibaret olmayıp, aynı

zamanda, üzerinde eksiksiz bir şekilde konsantre olmanın esası olan, çok ağır bir şekilde soluma ile meydana gelir. Nefes ağacı üzerindeki bu konsantasyon, bedenin öteki kısımlarının gevşetilmesine eşlik eder. Soluma ritmi ve hareketler ritmi arasındaki uyuşma, kişinin, dengeli fizyolojik gelişmesini sağlar. Bu nefes alma ve verme hareketleri, soluma ağacının bir veya öteki kısmı üzerine yapılan bir konsantrasyonla idman ettirilmiş olduklarına göre, karışık ve çökturlar. Yogide bütün refleksleri harekete getiren şey soluma egzersizleridir. Aralarından bazıları, hava bolluğuna konsantre olunarak, kısmen kapalı olan nefes yolu ile yapılırlar. Ötekileri için süje, burun müközü üzerine konsantre olmalıdır. Böylece, belki önceleri kalb yavaşlaması gibi, refleksler yaparak, dikkate değer ve özel bir duyarlılık geliştirebilir.

Leboyer, kitabında, haklı olarak acemiler tarafından uygulanabileceğini düşünerek, bedenin çalışması üzerinde, nefes alma çalışmasından çok daha fazla ısrar etmektedir. Fazla olarak, o kendisine, genellikle yanışmadığımız yedek enerjiler içinden enerji çı-

karma olanağını da anlatmaktadır. Onun teklif ettiği egzersizler veya Asanaların, hiçbirinin bir tehlike arz etmediklerini belirtmek yerinde olur. Onları, adı kültür fiziğın sert hareketleri gibi, birçok kez tekrarlamaya gerek yoktur. Yapıldıktan sonra ne beden, ne de ruh hiç yorulmazlar, aksine olarak rahat ederler. Sertlik, beceriksizlik veya zayıflık, hiç kimseyi bundan uzaklaştırmamalıdır. Asanalardan hiçbirisi sert olmamalıdır. Zamanını iyi seçmeli ve hareketleri sabırla ve yumuşak bir şekilde yapmalıdır.

Mutlu bir gebelik ve ane ile çocuk için ideal olan bir doğumda, gerekli kıvraklık ve enerji, karın bölgelerini ve omuriliği geliştiren bu egzersizler sayesinde elde edilir. Örnek olarak, boyun kaslarını önemli bir şekilde güçlen-

diren ve boyun kemiğinin fizyolojik olarak uzamasına neden olan Sarvangasan veya şamdan vaziyeti adlı Asanayı analım. Adı Sanskritçeden alınmış olup, tüm kısımlar anlamına gelen Sarvanga'nın tüm bedeni uzatıcı özelliklerinden şöyle faydalanılır. Bacak kasları, oyluk, kalça, kollar ve diğer organlarını, bedene dik bir durumda bağlanan boyun ve başın, iç salgı bezlerini güçlendirerek kan toplanmasına maruz kaldıkları ve özellikle de, tüm organizmanın ahenkli bir biçimde çalışmasını düzenleyen tiroit bezesi salgılarının artmasına etki yaptıkları bilinmektedir.

Başka bir Asana, şekli olan, tüm öteki egzersizlerde yapıldığı gibi, kalın bir halı veya ikiye katlanmış bir yorgan üzerinde uygulanacak olan Halasana, sapan anlamına gelmektedir.

Bu büzülme, gerçekten bedene bir sapan şekli verir ki, sırt üstü yatarak, bacakları yukarı uzatmak, sonra onları, kendi başının yönünde, geriye doğru göndermekten ibarettir.

Bir de, yogadaki Pashimatanasan şeklini gözden geçirelim: Oturmuş durumdaki hamile kadın, mümkün olduğu kadar ayacağının parmaklarını veya gerekirse, topuk veya bacaklarını yakalayınca kadar, yavaşça öne doğru eğilmelidir. On saniye süresince korunan bu durum, omuriliğın aşağısında derin bir eğrilik yaratır. Omurilik, ters yönde gerilmiştir ve karnın arka bölgesinin sınırları, omuzun aşağısında güçlenmişlerdir. İşte bu, böbrekler ve pankreas için mükemmeldir ve çocuğın dünyaya geldiği ışık hızını da sağlamaktadır. Bu ışık Hindistan'dan gelen bir ışıktır. (Nostra - 353)

MISIRIN ÖLÜLER KİTABI

Altı bin yıl yaşamış, eşi görülmemiş bir uygarlığı gözünüzde değişik olarak canlandıracak, anlamlaştıracaktır. Okuyunuz.